

GŁOS PIOTRKOWSKI

ORGAN WK i ŁK POLSKIEJ ZJEDNOCZONEJ PARTII ROBOTNICZEJ

ROK II (V)

CZWARTEK 31 MARCA 1949 ROKU

Nr. 89 (1463)

Budżet pokoju i troski o człowieka pracy - wkładem Polski Ludowej w dzieło odbudowy i postępu

Dalszy ciąg debaty w Sejmie Ustawodawczym nad rządowym projektem Ustawy Skarbowej

WARSZAWA (PAP). — Po południowej obrady 59 posiedzenia Sejmu Ustawodawczego R. P. z dnia 29 bm. otworzył wicemarszałek Barcikowski, udzielając głosu przedstawieli wiceministrowi Skarbu, posełowi Olchowiczowi. Klub S. P. ustosunkowuje się pozytywnie do przedłożenia rządowego, podkreślając przede wszystkim znaczenie stabilizacji, jaką wnosi budżet.

Stwierdzając pokojowy charakter budżetu, którego znaczną część przeznaczona została na oświatę, a jednocześnie niewielką część na obronę narodową — mowa zgadza się ze sformułowaniem, iż budżet obecny jest budżetem dynamiki społecznej, pokoju i troski o młode pokolenie.

Mówca przechodzi do zagadnień, związanych z aktualną sprawą stosunku Kościoła do Państwa.

państwach kapitalistycznych, ale na odwrót — ulegną poprawie.

Reasumując, poseł Rapaczyński stwierdza, że w wykonaniu planów inwestycyjnych, ostatnie słowo należy do szerokich rzesz robotniczych i chłopskich. Mówca wyraża pewność, że plan obojętnie będzie wykonywany przedterminowo, od czego nie powstrzymają nas, ani knowania podżegaczy wojennych, ani robota rodzimej czy międzynarodowej reakcji. Będzie to — kończy wśród oklasków poseł Rapaczyński — nasz wkład w dzieło pokoju i postępu całej ludzkości.

Poseł Śmijko (SL) zajmuje się budżetem Ministerstwa Administracji Publicznej i Ministerstwa Bezpieczeństwa Publicznego.

zycje budżetowe, przeznaczone na szkolnictwo zawodowe.

Kończąc, mówca oświadczył, że budżet dowodzi wielkiej troski Rządu o człowieka pracy, o jego zdrowie, bezpieczeństwo i dobrobyt.

Na tym porządek dzienny 59 posiedzenia Sejmu (w dniu 29.3.49 r.) został wyczerpany.

Rząd USA wyprasza zagranicznych delegatów na Kongres Pokoju

NOWY JORK (PAP) Zapowiedziane przez organizatorów Nowojorskiego Kongresu Intelktualistów w Obronie Pokoju publiczne wystąpienia delegatów z zagranicznych w różnych miastach amerykańskich nie odbędzie się na skutek oświadczenia Departamentu Stanu, jakoby wizy udzielone jedynie dla uczestnictwa w obradach nowojorskich.

Minister sprawiedliwości USA — Clark polecił władzom imigracyjnym w Nowym Jorku zawiadomić wszystkich zagranicznych delegatów, że powinni opuścić Stany Zjednoczone w możliwie najkrótszym czasie.

Zgon wybitnego uczonego radzieckiego

MOSKWA (PAP). 29 marca zmarł w 91 roku życia wybitny uczonego rosyjski mikrobiolog Gamaleja. Zmarły był przez długie lata członkiem rzeczywistym akademii nauk lekarskich ZSRR.

Poseł Olchowicz kończy wezwaniem do tej części duchowieństwa, która jeszcze „nie przejrzała wielkości dokonywanego wysiłku” — o zaprzestanie wrogiej polityki, o jedność z narodem.

Przemówienie posła Rapaczyńskiego (PZPR) poświęcone było omówieniu polityki inwestycyjnej państwa na tle rozpatrywanego budżetu.

26 proc. na inwestycje

Rok bieżący — stwierdza mówca — przynosi dalszy krok w kierunku wyrównania wieloletniego zacołania Polski. Wymaga to odpowiednio wysokiego postawienia poziomu nakładów na inwestycje, które stanowią w br. 26 proc. dochodu narodowego.

Jest to co prawda mniej, niż w Związku Radzieckim, niemniej cyfra ta świadczy o olbrzymim wysiłku nas robotniczych i chłopskich. W burżuazyjnej Polsce, w r. 1929, kiedy nasilenie inwestycji było „wysokie” — przeznaczono na ten cel zaledwie 2,5 proc. dochodu narodowego, przy czym lwią część tego dochodu przywłaszczona była przez klasę posiadającą.

Pokojowa polityka zagraniczna

Przedstawiciel Stronnictwa Demokratycznego poseł Dubiel ustosunkował się do szeregu aktualnych zagadnień naszej polityki zagranicznej, solidaryzując się z podstawowymi założeniami tej polityki, której przyświeca idea zachowania pokoju i pogłębienia przyjaźnielskich stosunków z krajami demokracji ludowej i przeciwstawiając jej stałe nieporozumienia w obozie państw bloku marshallowskiego.

Poseł Dubiel przeciwstawia następnie anglosaskiej polityce w strefach Zachodnich Niemiec — stosunki w strefie radzieckiej, gdzie krzepnie szczyry, postępowy ruch demokratyczny. Ruch ten dąży do pokojowego współżycia z narodem polskim na podstawie uznania istniejącej granicy.

Poseł Chadaj (PSL) omówił tę część budżetu, która dotyczy tzw. wydatków „na człowieka”, podkreślając dominującą w budżecie troskę o człowieka i dążność do likwidacji wieloletniego zaniedbania.

Omawiając sprawę reemigracji górników z Francji, posłanka Kłuszyńska (PZPR) wyraża oburzenie z powodu stanowiska rządu francuskiego.

Przechodząc do omówienia rosnącej potęgi obozu pokoju — posłanka Kłuszyńska coła się do wspomnień wstecz, do listu do wspomnień wstecz, do listu z dnia 1921 r. Brak było wówczas jednego elementu, stwierdza przy oklaskach całej Izby — który dziś decyduje i zabezpieczy pokój — Związku Radzieckiego.

Następnie głos zabierają kolejno:

poseł Ordyniec (SD) — omawia preliminarz budżetowy i zasady planowej oszczędności;

poseł Kurpiewski (SL) — analizuje dorobek oświatowy Polskiej Ludowej;

poseł Burski (PZPR) porusza zagadnienie nowych kadr fachowców i omawia wysokie po-

W dalszym ciągu swego przemówienia pos. Rapaczyński omawia wysokość inwestycji w poszczególnych dziedzinach gospodarki narodowej i przechodzi do zagadnienia planowej oszczędności — jako równoważnika zwiększonych wydatków inwestycyjnych.

Nasza planowa oszczędność — podkreśla mówca — to nie redukcja plac, jak to praktykowało przed wojną, ale walka z marnotrawstwem, walka o zwiększenie wydajności pracy, o racjonalizację, walka z biurokracją, walka o jakość produkcji i o obniżenie jej kosztów. Dzięki należytemu zorganizowaniu pracy, indywidualne zarobki robotnicze nie tylko nie będą zredukowane, jak to się dzieje w

Decyzja CK Komunistycznej Partii Chin w sprawie rokowań pokojowych z rządem Kuomintangu

MOSKWA (PAP). Jak donosi Agencja Sinhua, Centralny Komitet Komunistycznej Partii Chin powziął następującą decyzję w sprawie rokowań pokojowych z rządem kuomintangowskim:

1) Rokowania rozpoczną się 1 kwietnia, 2) miejscem rokowań będzie Pekin, 3) rokowania z delegacją nankińską będą prowadzić delegaci Komuni-

stycznej Partii Chin Czou-En-Lai, Lin Czu-Han, Li Bei-Han i Lin Czjan-In.

Rokowania będą się toczyć zgodnie z oświadczeniem, złożonym przez przewodniczącego CK Komunistycznej Partii Chin — Mao-Tse-Tunga w dniu 14 stycznia oraz zgodnie z warunkami, wysuniętymi w tym oświadczeniu jako podstawa do rokowań pomiędzy obu stronami.

4) Powyższa decyzja została przekazana drogą radiową do wiadomości nankińskiego rządu kuomintangowskiego z tym, aby wysłał on swą delegację w terminie i na miejsce wyżej podane. Delegacja winna przynieść z sobą wymagane materiały, dotyczące 8 wysuniętych warunków celem podjęcia rokowań.

Zasada „równości” w pakcie północno-atlantycznym (Flacara)

Marsz. Sokołowski — pierwszym zastępcą ministra radzieckich sił zbrojnych

MOSKWA (PAP). Rada Ministrów ZSRR mianowała marszałka Związku Radzieckiego — Sokołowskiego, pierwszym zastępcą ministra sił zbrojnych ZSRR, zwalnając go z obowiązków dowódcy radzieckich wojsk okupacyjnych w Niemczech i

szefa radzieckiej administracji wojskowej w Niemczech.

Rada Ministrów ZSRR mianowała generała armii Czujkowa, dowódcą grupy radzieckich wojsk okupacyjnych w Niemczech i szefem radzieckiej administracji wojskowej w Niemczech.

60-te posiedzenie Sejmu Ustawodawczego w dniu 30 bm. poświęcone było w dalszym ciągu debacie nad rządowym projektem ustawy skarbowej wraz z preliminarzem budżetowym. Obradom przewodniczył marszałek Kowalski. W ławach rządowych — członkowie Rządu z premierem Cyrankiewiczem oraz wicepremierami Zawadzkim i Korzyckim. Na sali obrad obecni są wicemarszałkowie Sejmu Zambrowski i Barcikowski.

Poseł Kuroczko (PZPR) omawia budżet Ministerstwa Oświaty, stwierdzając poprawę bytu nauczycielstwa.

(Dalszy ciąg na str. 2-ej).

Wczoraj uroczysto otwarto na Kremlu XI Zjazd Komsomolu

MOSKWA (PAP). 29 marca o godz. 5 po południu w Wielkim Pałacu Kremlowskim nastąpiło uroczyste otwarcie XI Zjazdu Komsomolu.

Salę Pałacu Kremlowskiego wypełniły się delegatami i gośćmi na długo przed początkiem posiedzenia. Setki zgromadzonej młodzieży w entuzjastycznym nastroju śpiewały pieśni rewolucyjne, pieśni radzieckie i hymn Światowej Federacji Młodzieży Demokratycznej. Łoże dla gości wypełniły delegacje zagranicznych organizacji demokratycznej młodzieży, wśród nich delegaci Związku Młodzieży Polskiej — Morawski i Stasiak.

Zjazd zagalął sekretarz KC Komsomolu Michajłow, który wśród burzliwych oklasków i

długo niemiłkających owacji zgromadzonych przekazał pozdrowienia zjazdu wielkiemu wódtwie komunizmu — Stalinowi.

Na wniosek sekretarza Moskiewskiego Komitetu Komsomolu Krasaweczenki, zjazd powołał prezydium w składzie 45 osób.

Wśród entuzjastycznych owacji zjazd wybrał do prezydium honorowego Biuro Polityczne KC WKP(b), a na honorowego przewodniczącego generalissimo — Stalina.

W pierwszym punkcie porządku dziennego z obszernym referatem sprawozdawczym wystąpił sekretarz KC WLKZM Michajłow. Referent podsumował obrzymie osiągnięcia Komsomolu z czasów wojny przeciwko

Dyktatura wojskowa i stan wojenny w Syrii

London (PAP) — Według doniesień, otrzymanych przez Agencję Reutera z Ammanu i Kairu, armia syryjska, popierana przez niektórych polityków, dokonała zamachu stanu i wprowadziła dyktaturę wojskową.

W kraju wprowadzono stan wojenny i wstrzymano komunikację graniczną. Dokonano pewnej liczby aresztowań. Brak w razie wiarygodnych informacji o tle przewrót.

Czerwony Widzew zaoszczędzi 310 milionów zł.

Dalsze meldunki o wzmoczonej akcji oszczędnościowej napływają z całego kraju

W walce o przedterminowe wykonanie planu produkcyjnego i podwyższenie planu oszczędnościowego, Czerwony Widzew zajął właściwe stanowisko.

Stare, rewolucyjne tradycje PZPR Nr 5 odżyły na obywatelskim zebraniu załogi, które odbyło się w dniu wczorajszym, i przerodziło się we wspaniałą manifestację siły i jedności klasy robotniczej, oraz solidarności z poczynaniami Rządu Ludowego.

W uchwalonej jedomyślnie rezolucji załoga zobowiązała się:

1) do wykonania planu przedziałni amerykańskiej na dzień 20.12.49 r.; 2) przedziałni egipskiej na dzień 10.12.49 r.; 3) skrecałni na dzień 15.12.49 r.; 4) tkalni na dzień 20.11.49 r.; 5) wydz. Wiskoza — 348.000 kg włókna; 6) sznurka snopowiązałkowego — 400.000 kg; 7) gumówka — 4.000 kg wyrobów gumowych.

Oddział snopowiązałek w zrozumieniu znaczenia swej produkcji dla akcji żniw zobowiązuje się do uzerzenia rocznicy Manifestu PKWN wykonać do dnia 22.7.49 r. 105.000 kg ponad plan.

Plan jakościowy dla przedziałni amerykańskiej zobowiazuje się podwyższyć z 98 proc. do 98,5 proc., przedziałni

egipskiej z 93 proc. na 98 proc.

W tkalni wypowiedzieć zdecydowaną walkę brakerobom i osiągnąć planowane 74 proc. Zobowiązujemy się ponadto plan oszczędnościowy dyrektora, wyrażający się sumą zł 271.059.000 podwyższyć o zł 40.730.000.

1) do wykonania planu przedziałni amerykańskiej na dzień 20.12.49 r.; 2) przedziałni egipskiej na dzień 10.12.49 r.; 3) skrecałni na dzień 15.12.49 r.; 4) tkalni na dzień 20.11.49 r.; 5) wydz. Wiskoza — 348.000 kg włókna; 6) sznurka snopowiązałkowego — 400.000 kg; 7) Wipolan na dzień 22.12.49 r.; 8) Gumówka na dzień 1.11.49 r., oraz dodatkowo wyprodu-

Walny Zjazd Delegatów Stow. Inż. i Techn. Przemysłu Włókienniczego, który odbył się w Łodzi dnia 27 marca br. po omówieniu całokształtu zagadnień stojących przed stowarzyszonymi oświadcza, że:

Inteligencja techniczna zgrupowana w Stow. Inż. i Techn. Przem. Włókienniczego pod wpływem Czynu Kongresowego polskiego proletariatu i wezwania racjonalnego przez Radę Główną Naczelnej Organizacji Technicznej w dniu 20 stycznia br. postanawia przyspieszyć kroku zwiększyć wysiłki przy wykonywaniu zadań wskazanych przez budowniczych socjalizmu i władze państwowe a mianowicie: akcję oszczędnościową poprzez całą swoją wiedzę i doświadczenie techniczne w celu osiągnięcia lepszej jakości, zmniejszenie zużycia surowców, usprawnienie procesów technologicznych, zwiększenie wydajności sprzętu technicznego i obniżenie zużycia artykułów zaopatrzenia.

Akcja oszczędnościowa celowa i świadomie prowadzona od strony technicznej, poza przysporzeniem efektywnych walorów gospodarczych pozwoli na przedterminowe wykonanie planu 3-letniego i nie tylko pozwoli, ale będzie jedną z głównych przyczyn, iż plan 3-letni, który jest wstępem do planu 6-letniego zostanie wykonany przed terminem. To pozwoli ze szczególną skrupulatnością zająć się rozpracowaniem wytycznych planu 6-letniego i związanymi z nim zagadnieniami doszkolenia i zwiększenia kadr technicznych.

Zjazd postanawia zacieśnić współpracę ze Zw. Zawodowymi na odcinku współzawodnictwa ze specjalnym zajęciem się uprzedzeniem miejsca pracy, sprzętu technicznego, rejestracją doświadczeń współzawodniczących i przekazywaniem tych doświadczeń szerokim rzeszom pracujących i rozwojem współzawodnictwa wśród inteligencji technicznej.

FABRYKA MASZYN ROLNICZYCH „KRAJ” W KUTNIE ZAOSZCZĘDZI 12.500 TYS. ZŁ

Załoga Fabryki Maszyn Rolniczych „Kraj” w Kutnie na ogólnym zgromadzeniu postanowiła roczny plan produkcji wykonać do 15 grudnia rb. oraz zaoszczędzić dla Państwa 12.500 tys. zł.

Inteligencja techniczna poprze całą swą wiedzę wysiłki polskiego robotnika przy budowie dobrobytu i szczęścia dla kraju

W dniu wczorajszym na ogólnym zebraniu załogi Państwowych Zakładów Wełnianych Nr 29 w Tomaszowie Mazowieckim zgromadzenie robotnicy przyjęli następujące zobowiązania:

Trzyletni plan produkcyjny wykonać do dnia 5 grudnia, a do końca roku dać jeszcze 30.000 metrów tkanin gotowych, wartości 43 milionów złotych;

podnieść jakość produkcji o 10 procent i obniżyć ilość braków o 0,5 procent;

przekroczyć opracowany plan oszczędnościowy, zamykający się sumą 9.768.640 zł;

Poza tym, by uczcić dzień 1 Maja — załoga zobowiązała się kwietniowy plan produkcyjny wykonać na poszczególnych oddziałach w znacznie skróconym terminie.

PZPW Nr 29 w TOMASZOWIE MAZ. ZAOSZCZĘDZA 10 MILIONÓW ZŁOTYCH

W dniu wczorajszym na ogólnym zebraniu załogi Państwowych Zakładów Wełnianych Nr 29 w Tomaszowie Mazowieckim zgromadzenie robotnicy przyjęli następujące zobowiązania:

Trzyletni plan produkcyjny wykonać do dnia 5 grudnia, a do końca roku dać jeszcze 30.000 metrów tkanin gotowych, wartości 43 milionów złotych;

podnieść jakość produkcji o 10 procent i obniżyć ilość braków o 0,5 procent;

przekroczyć opracowany plan oszczędnościowy, zamykający się sumą 9.768.640 zł;

Poza tym, by uczcić dzień 1 Maja — załoga zobowiązała się kwietniowy plan produkcyjny wykonać na poszczególnych oddziałach w znacznie skróconym terminie.

W dniu wczorajszym na ogólnym zebraniu załogi Państwowych Zakładów Wełnianych Nr 29 w Tomaszowie Mazowieckim zgromadzenie robotnicy przyjęli następujące zobowiązania:

Trzyletni plan produkcyjny wykonać do dnia 5 grudnia, a do końca roku dać jeszcze 30.000 metrów tkanin gotowych, wartości 43 milionów złotych;

podnieść jakość produkcji o 10 procent i obniżyć ilość braków o 0,5 procent;

przekroczyć opracowany plan oszczędnościowy, zamykający się sumą 9.768.640 zł;

Poza tym, by uczcić dzień 1 Maja — załoga zobowiązała się kwietniowy plan produkcyjny wykonać na poszczególnych oddziałach w znacznie skróconym terminie.

Zachowanie pokoju - obowiązkiem wszystkich narodów świata

Rezolucja Konferencji Intelktualistów w Nowym Jorku

(b) NOWY JORK (PAP). — Na zakończenie obrad konferencji intelektualistów w Nowym Jorku w Obronie Pokoju uchwalili jednogłośnie rezolucję w sprawie walki o pokój.

Ludzkość — stwierdza konferencja intelektualistów w Nowym Jorku — nie chce na wojny. Pokój jest konieczny i możliwy. Zachowanie pokoju jest obowiązkiem wszystkich narodów. Jeżeli naród amerykański uświadomił sobie ten ważny obowiązek — będzie mógł również wnieść swój wkład w dzieło pokoju.

Nasze stanowisko w sprawie pokoju jest następujące:

Pragniemy utorować drogi do łączności między milującymi pokój narodami wszystkich krajów, w szczególności zaś między Stanami Zjednoczonymi a Związkiem Radzieckim. Na tym polega cel zwolania obecnej konferencji. Po trafiliśmy dowiedzieć, że możliwe jest otwarcie tych dróg. Nie udaliśmy się zamiary tych, którzy usiłowali zdyskredytować nasze wysiłki.

Wszystkie narody powinny osądzać postępowanie swych rządów według tego, czy zmierza ono do pokojowych pertraktacji, czy przyczynia się do uregulowania rozbieżności amerykańsko-radzieckich, od którego zale-

ży pokój. Będziemy stosowali tę miarę, osądzając projekty paktów i budżety. Pod tym kątem widzenia — programy zbrojeń i sojuszków wojskowych zwiększają poważnie niebezpieczeństwo wojny.

W ostatnich czterech latach nastąpiło oczywiste odejście od pokoju. Kosztowało to drogę zarówno Amerykę, jak i inne kraje. Na barki ludności o padł nieznosny ciężar wydatków, przeznaczonych na niszczycielskie cele. Jak to zwykle bywa w okresach historii, wzrosła się dyskryminacja murzynów oraz innych mniejszości narodowościowych i politycznych.

Przygotowania militarne podważają siłę Narodów Zjednoczonych, zwiększają ucisk ludów kolonialnych i stwarzają barierę między Stanami

Zjednoczonymi a innymi państwami.

Propaganda wojenna i przygotowania militarne grożą naszym prawom wolnościowym oraz rozpętują przesady, nienawiść i gwałty. Każdy nowy pakt i sojusz wojskowy uwydatnia nasz upadek moralny i wskazuje, że powinniśmy śpiesznie znaleźć drogę do pokoju. Pierwszym krokiem na tej drodze jest wzajemne zrozumienie amerykańsko-radzieckie.

Zdając sobie w pełni sprawę z naszej odpowiedzialności i z całej powagi chwili, postanawiamy, co następuje:

- 1) czynić wszystkie możliwe dla wzmocnienia Organizacji Narodów Zjednoczonych, do której doniosłości dla sprawy pokoju przywiązujemy wielkie nadzieje;

- 2) współpracować na całym świecie ze wszystkimi innymi ruchami w obronie pokoju;

- 3) kontynuować pracę rozpoczętą przez konferencję, dążąc do zmobilizowania opinii publicznej kraju w walce o utrzymanie pokoju.

W związku z tym konferencja powołuje do życia, przy Narodowej Radzie Pracowników Nauki, Sztuki i Wolnych Zawodów, Komitet Intelktualistów w Obronie Powszechnego Pokoju, który zwróci uwagę rządu USA i Narodów Zjednoczonych na uchwały powzięte przez konferencję i będzie organizował aktywną kampanię na rzecz pokoju.

Następnie uchwalono rezolucję w sprawie wolności myśli naukowej.

Dalszy ciąg debaty w Sejmie Ustawodawczym nad projektem Ustawy Skarbowej

(Dokończenie ze str. 1-ej.)

Posel Langer (SL) z uznaniem podnosi pokojowy charakter budżetu, który przeznaczony na cele oświaty i kultury zgórą 150 miliardów zł.

Zagadnieniom morskim i handlowym zagranicznemu poświęcone było przemówienie posła Stefana (SD).

W zakończeniu pos. Stefana omawia niesłychane zachowanie się zakonnicy gdańskich, które jeszcze dziś przemawiają często krod do dzieci po niemiecku.

Mówca widzi w tym rezultaty polityki Watykanu, który nie zauważył dotychczas, że Gdańsk przestał być „Freie Stadt Danzig”.

Posel Niesporek (PZPR) porusza zagadnienie reformy plac i nowych norm, szkolenia zawodowego w górnictwie oraz zapotrzenia okręgu śląsko-dąbrowskiego w artykule spożywcze.

Posel Kaliszewski (SD) pod-

dał analizie zagadnienia, związane z budżetem Ministerstwa Kultury i Sztuki, zaznaczając, że przy doborze repertuaru, zwłaszcza operowego, za mało korzysta się z doświadczeń Związku Radzieckiego.

Posel Pokrzywa (SL) omawia zagadnienia objęte działalnością Ministerstwa Rolnictwa i Reform Rolnych oraz Ministerstwa Leśnictwa, poświęcając wiele uwagi akcji hodowlanej i możliwościom oszczędzania w rolnictwie.

Wielkie osiągnięcia budownictwa

Posel Strzelecki (PZPR) poświęca przemówienie zagadnieniom budownictwa mieszkaniowego, analizując plan tego budownictwa na rok 1949.

Przełom w zakresie organizacji budownictwa mieszkaniowego, zapoczątkowany w 1948 r. powołaniem Zakładów Osiedli Robotniczych daje nadzieję, że wielkie zadania, stojące przed budownictwem w roku bież. i w planie 6-letnim zostaną wykonane.

Kończąc, mówca apeluje do Sejmu i Rządu, aby przeznaczone wszystkie możliwe fundusze dla dalszej poprawy sytuacji mieszkaniowej klasy robotniczej.

Posel Kubiśki (SL) omawia sprawę kultury i sztuki w Polsce, przypominając, że w roku bież. obchodzimy Rok Chopinowski, Mickiewiczowski i Rok Twórczości Słowackiego, jak również wielkiego przyjaciela narodu polskiego — Puszkina.

Doniosła rola listonoszów na wsi

Posel Cieślak (PZPR) omawia budżety PKP, Poczty i Żeglugi.

Ważnym i słusznym posunięciem Ministerstwa Poczty i Telegrafów jest zwiększenie liczby listonoszy wiejskich. W rezultacie cyfra prenumeratorów wiejskich w 1948 r. wzrosła o 800 tys. Posel solidaryzuje się z rezolucją Komisji Skarbowo-Budżetowej, wzywając Ministerstwo Poczty i Telegrafów do przeznaczenia oszczędności uzyskanych w 1949 r. na powiększenie liczby listonoszy wiejskich.

Po przerwie obładowej w dalszym ciągu dyskusji zabierali głos posłowie: Dąbrowicz (PZPR), Frankowski (Kat.-Spol. Klub Poselski), Strzałkowski (SD), Dziedzic (SL) i Biełkowski (PZPR). Na tym lista mówców została wyczerpana.

Wicemarszałek Barcikowski zamknął rozprawę i poddał pod głosowanie Ustawę Skarbową wraz z budżetem w brzmieniu nadanym przez Komisję.

W drugim i trzecim czytaniu Ustawa została uchwalona. Po stwierdzeniu przez wicemarszałka Barcikowskiego tej jednogłośnej decyzji Sejmu przez dłuższą chwilę w całej sali rozlegały się gorące oklaski.

Plenum Miejskiej Rady Narodowej w Łodzi

solidaryzuje się ze stanowiskiem Rządu wobec Kościoła

W dniu wczorajszym na posiedzeniu Miejskiej Rady Narodowej, przedstawiciel Stronnictwa Demokratycznego radny Jackie-wicz zgłosił imieniem swej partii rezolucję w sprawie uregulowania stosunku między Kościołem a Państwem.

W rezolucji czytamy m. in.: „Od 5-ciu lat społeczeństwo polskie z bezprzykładną ofiarnością i wysiłkiem pracuje, ażeby jak najszybciej podnieść kraj z ruin wojennych, stworzyć lepsze warunki bytowania i zapewnić swoim dzieciom pokój i szczęśliwą przyszłość.

Rząd ludowy udaremnił wszelkie próby wstecznych sił podziemia, spekulantów, usiłujących wywołać w kraju chaos polityczny i gospodarczy i wyprowadzić kraj na drogę spokojnego rozwoju i pełnej rozmachu odbudowy.

Miejska Rada Narodowa stwierdza, że w tej walce sił pokoju i odbudowy z elementami wicherzy i wstecznicwa część kleru wzięła się i udzielała poparcia nie budującym swój Dom ludziom pracy, ale właśnie tym, którzy Dom ten usiłowali zburzyć i zniszczyć. Na ławach łódzkiego sądu zaledwie przed kilkoma tygodniami zasiadali księża Orłowski, Łosó i inni, którzy czynnie współdziałali z bandytami podziemia, a nawet inspirowali mor-

dy na niewinnych ludziach pracy.

Znamiennym jest fakt, że władze kościelne nie znalazły dla tych zbrodniarzy słowa potępienia, ale za to spotyka się w terenie listy pasterskie i inne enuncjacje hierarchii kościelnej, wywołujące zaniepokojenie wśród wierzących z powodu rzekomego zagrożenia religii i swobody praktyk religijnych, z których to przywilejów Kościół w Polsce korzysta przecież w znacznym stopniu, niż w wielu państwach na zachodzie Europy.

Biorąc również pod uwagę antypolskie stanowisko Watykanu w okresie okupacji i po wyzwoleniu w stosunku do naszych Ziemi Zachodnich, mając jeszcze świeżo w pamięci antypolskie stanowisko części kleru w okresie okupacyjnym, wszystkie Kluby Radnych Łódzkiej MRN, reprezentujące całość społeczeństwa łódzkiego, wyrażają pełną solidarność z oświadczeniem Rządu R.P.

Stoimy tak, jak całe społeczeństwo polskie na stanowisku, że wolność sumienia i wyznań religijnych nie może być zakłócana przez niektórych przedstawicieli duchowieństwa, którzy godności kapłańskiej na duży użytek dla szerzenia niepokoju, fanatyzmu, a nawet popiera- nia mordów podziemia.

Wyrażamy nadzieję, że wraz z całym społeczeństwem, z milionami ludzi wierzących, stojącymi na gruncie budowy dobrobytu i szczęścia Ojczyzny, zjednoczą się również uczelnie kleru-patriotów.

Miejska Rada Narodowa jako reprezentant społeczeństwa łódzkiego podkreśla swą pełną gotowość poparcia wszystkich zamierzeń Rządu, mających na ce-

lu umocnienie Polski Ludowej, jej rozbudowy i jej pokoju.

Tow. Zebrowski w imieniu Klubu Radnych PZPR wyraził całkowitą aprobatę dla zgłoszonej rezolucji. W imieniu Stronnictwa Ludowego, radny Garnarczyk i w imieniu Str. Pracy, radny Łabentowicz zajęli również identyczne stanowisko. Rezolucja została przyjęta.

W dalszym ciągu obrad w imieniu klubu radnych PZPR zgłoszona została interpelacja w sprawie konieczności zastosowania ulg podatkowych (przy podatkach komunalnych) w stosunku do 4 tys. chłopów, posiadających gospodarstwa w obrębie Wielkiej Łodzi. Prezydent tow. E. Stawński przyrzekł spr-

wę tę załatwić pomyślnie dla rolników.

Z kolei uchwalono przejęcie szeregu gospodarstw poniemieckich, na rzecz Miejskich Zakładów Komunikacyjnych, PKP, Związku b. Więźniów Politycznych, Ministerstwa Przemysłu i Handlu oraz RTPD.

Na przewodniczącego Komisji Społecznej przy Miejskiej Radzie Narodowej, na skutek rezygnacji tow. prof. dr Zukowskiego, powołano radnego tow. Wincentego Kaźmierczaka, na zastępcę — tow. Kazimarkę.

Prezydent MRN wezwał władze kwaterek do przeprowadzenia kontroli domów i will na peryferiach miasta, aby odciążyć zagęszczone mieszkalne lokale w centrum miasta.

500 tys. franków od chłopów polskich na organizację Kongresu Pokoju

Warszawa (PAP). Uchwałą podjętą dnia 30 bm. Zarząd Gł. Związku Samopomocy Chłopskiej postanowił, w imieniu milionowych mas chłopów polskich, wyasygnować ze swoich funduszy 500 tys. franków fr. na koszty organi-

zacji Kongresu Pokoju w Paryżu.

Również Polski Komitet Pokoju przekazuje sumę 300 tys. franków fr., jako swój udział w kosztach organizacyjnych Kongresu Pokoju.

Demonstracja w Nowym Jorku przeciwko podżegaczowi wojennemu Bevinowi

Nowy Jork (PAP). W chwili, gdy statek, wiozący brytyjskiego ministra spraw zagranicznych Bevina, zawinął do portu nowojorskiego, na molo zgromadził się tłum, nie-

sący transparenty z hasłami pokojowymi.

Demonstrantów obserwowali silne oddziały policji. Jak wiadomo, Bevin przybył do Ameryki celem podpisania paktu atlantyckiego.

Robotnicy belgijscy protestują przeciw przystąpieniu Belgii do paktu atlantyckiego

Bruksela, (PAP) — Górnicy za głębia węglowego w Maurage wyrazili protest przeciwko przystąpieniu Belgii do paktu atlantyckiego oraz wezwali wszystkich przyjaciół pokoju do walki z podżegaczami wojennymi. Metalowcy w Bellecourt powzięli

jednogłośnie uchwałę, w której występują przeciwko udziałowi Belgii w pakcie atlantyckim oraz wzywają socjalistycznych przywódców Komisji Centralnej Związków Zawodowych, aby zgłosili akces do światowego Kongresu Zwolenników Pokoju.

W. Azaiew

101

Daleko od Moskwy

— Jeszcze nie teraz, Chodźer, nieco później. Musimy przede wszystkim załatwić niektóre sprawy. A ty, lekarzu, czego mrugasz do Kowszowa? On ma w mieście ukochaną, piękną, gdzie tobie z nią się równać — powiedział Rogow.

Aleksy uchwycił w tym żarcie jakąś gorycz i ze zdziwieniem spojrzął na Rogowa.

— Do nikogo nie mrugałam, naczelniku. Zresztą mam narzeczony, czy zapomniałeś kogo odprowadzaliśmy na front? — odpowiedziała Wala figlarnie i uciekła, spojrzawszy raz jeszcze na lśniąca twarz Aleksiego.

— Aleksandrze Iwanowiczu, tutaj nasi rybacy chcą ci wyłożyć swoje żale — powiedział po dłuższym milczeniu Chodźer.

— Cóż to za żale? Proszę, zawałaj ich.

Chodźer wyszedł i po chwili wrócił w asyście dwóch Nanajczyków, których inżynierowie widzieli nad rzeką. Pierwszy — szczupły starzec ukłonił się Rogowowi, jak tylko przestąpił próg.

— Niepoprawny z ciebie dziad! Tyle razy prosiłem cię, abyś przestał pokłony bić! — rozgniewał się Rogow. — Zawsze mi tylko psujesz tym nastrój. Mógłbyś się już odzwyczaić od ukłonów, komu są one potrzebne?

Drugi rybak, na twarzy którego pośród szerokiej i płaskich policzków parły gubił się mały nos, był nieco

młodszy. Mówił zapalczywie, zbliżając się do Rogowa.

— Nie dobra, tak robić. Nasza ryba-kaługa złapać, nasza sama chcieć podarować budowniczym. Dlaczego mechanicy odbierają rybę? Oj, niedobrze! — Nanajczyk kiwał głową i cmokał.

— Jaka ryba? O czym ty mówisz nie mogę zrozumieć. Mógłbyś się u Chodźera nauczyć rosyjskiego. Albo mów po nanajsku — może cię prędzej zrozumie!

Chodźer wyjaśnił, że rybacy natrafili na ogromną kaługę, która wyżyła co najmniej dwadzieścia pięć pudów. Ponieważ nie mogli jej wyciągnąć prosili mechanika, ażeby im dopomógł. Ten podjechał na traktorze, zahaczył o sieć i wyciągnął olbrzymią rybę. Potem pomocnicy mechanika załadowali rybę na sanie przycepiłone do traktora i odjechali. Uczynek ten szalenie rozżalił i dotknął rybaków, którzy sami zamierzali pół ryby podarować punktowi, a drugą połowę na Fundusz Obrony.

— Co za szubrawiec! — Na twarzy Rogowa wystąpiła surowa zmarszczka. Spojrzął na Kotieniewa.

— Słyszysz! Znow nawrót chuligaństwa w stosunku do Nanajczyków. — Macie słusność towarzysze, rybacy. — Natychmiast przyjmijmy odnośne miary. Ryba będzie wam zwrócona.

Rozkazał odsukać i sprowadzić do siebie mechanika. Stary Nanajczyk znów się ukłonił. Rogow z niezadowoleniem odwrócił się od niego. Odchodząc z rybakami Chodźer przypomniał raz jeszcze, że będzie czekał na inżynierów u siebie w domu.

Naczelnik robót drogowych Przybytkow sływu starszek w okularach, rozłożył przed inżynierami i naczelnikiem punktu wykaz rozwożenia rur oraz prac zwi-

zanych ze spawaniem. Do wykazu załączony był spis potrzebnych materiałów.

— Zaczniemy od rur, — powiedział Beridze. — W tamtej części odcinka, którą przechodziliśmy jest duża ilość zbytecznych rur. Czy to znaczy, że rur tych brak na innym odcinku, czy też są one w ogóle zbyteczne?

Aleksy wyjął swoje notatki i wszyscy razem zabrał się do sporządzenia zestawienia rur według rubryk: „znajduje się w składach”, „rozwiezione po trasie”, „złożone w sagi” itp. Okazało się, że na punktach leży około setki zbytecznych rur.

— Rozkaż natychmiast Aleksandrze Iwanowiczu, załadować je dla szóstego lub siódmego punktu, — zarządził Beridze — według moich danych u nich właśnie jest ich za mało. Tymi maszynami, które odejdą stąd jutro, można wysłać od razu wszystkie zbyteczne rury.

Rogow chodził po pokoju i hakałiście pocierał swoje szorstkie ręce.

— Znow wynika, że połamilem się na cudzą własność. Ale w tym wypadku rzeczywiście nie mam z tym nic wspólnego!

Odwrócił się do Przybytkowa.

— Dlaczegoż towarzysze inżynier milczą i nie mi nie powiedzialis? Czy nie mogliście przeliczyć rur, zapamięliście rachunków?...

Inżynierowie i kierownicy punktu skrupulatnie dzień za dniem badali wykaz i obliczali tempo rozwożenia.

— Czy to możliwe, że jeszcze przez dwa miesiące będziemy rozwozić rury? — denerwował się Rogow. — Nie zgadzam się, towarzyszu naczelniku robót. Zrobimy to o wiele wcześniej.

Triumf polskiej gospodarki planowej

Budżet państwowy na rok 1949 oparty został na zasadzie pełnej stabilizacji plac i cen

Debata sejmowa nad budżetem państwowym na 1949 r., jaki przedłożony został Sejmowi w listopadzie 1948 r., dobiega końca. W tych dniach odbyło się posiedzenie w obecnej sesji, posiedzenie połączonej komisji Skarbowo Budżetowej i Planu Gospodarczego, na którym omówiono wszystkie wnioski poselskie do preliminarza budżetowego i już wczoraj zebrał się Sejm na posiedzenie plenarne, aby ostatecznie budżet zatwierdzić.

Zmudna była praca komisji sejmowych nad budżetem. Poszczególne kluby poselskie, z Klubem Parlamentarnym PZPR na czele, włożyły dużo wysiłku, aby usunąć przerosty administracyjne i nie pominąć żadnej istotnej potrzeby.

Przewodząc debatę, nad dochodami i wydatkami poszczególnych ministerstw i otrzymanym wyczerpującym wyjaśnieniem od obecnych na posiedzeniach komisji przedstawicieli Rządu, posłowie, wprowadzili do budżetu wiele istotnych zmian i poprawek. Poselskie wnioski podwyższają ogólną sumę wydatków budżetowych i inwestycyjnych ogółem o 17,3 miliarda zł.

Uchwalając tak znaczną podwyżkę wydatków, posłowie kiwali również posłowie źródła ich pokrycia. Zaprojektowali oni zmniejszenie niektórych wydatków o łączną sumę 8,2 miliarda zł i zwiększenie dochodów o 8,3 miliarda zł.

W ostatecznym opracowaniu budżet na 1949 r. jest budżetem zrównoważonym. Po stronie wydatków i dochodów zamyka się kwota 602 miliardów zł z czego 267 miliardów stanowią wydatki inwestycyjne.

Budżet opiera się na zasadzie pełnej stabilizacji plac

i cen oraz siły nabywczej pieniądza. Jest on tym samym budżetem, który chroni interesy mas pracujących w miastach i na wsi.

Na 1949 r. przewiduje on podwyższenie dochodów skarbowych, głównie dzięki większej rentowności przedsięwzięć państwowych, które

ogółem wnieść mają 118,3 miliarda zł. Następną pozycją przychodową o silniejszej tendencji wzrastania jest dochód z monopoli państwowych i wpływy Społecznego Funduszu Oszczędnościowego.

Budżet, nad którym dziś

rozpoczyna się końcowa obrada Sejmu, jest najlepszym przykładem dynamiki gospodarczej i społecznej naszego państwa ludowego, które w oparciu o twórczy wysiłek mas pracujących buduje nowy i sprawliwy ustrój.

ARAMCO leży na osi Wall-Street-Watykan

Co pewien czas w depeszach prasowych pojawia się nazwa ARAMCO. Jest to skrót „Arabian American Oil Company” arabsko-amerykańskiego towarzystwa eksploatacji źródeł ropy naftowej na Bliskim Wschodzie. ARAMCO jest instytucją młodą. Założona została w ostatnich latach wojny, kiedy kapitał amerykański zaczął „rozszerzać swoje horyzonty” i wypierać Anglików z ich tradycyjnych leży na Bliskim Wschodzie.

Głównym akcjonariuszem ARAMCO jest amerykański koncern naftowy Rockefellera.

Od pierwszej chwili istnienia ARAMCO miała ona swoich przedstawicieli w rządzie USA, którzy umożliwiali ARAMCO zdobycie nowych terenów eksploatacji i stworzyli warunki, w których ten monopol naftowy mógł „kwitnąć i rozwijać się”. Głównym opiekunem ARAMCO w Departamencie Stanu jest Loy Henderson, kierownik wydziału Środkowego Wschodu i oczywiście akcjonariusz ARAMCO. Zastępą Hendersona było wyszantażowanie dla ARAMCO monopolistycznych koncesji, które w 1948 roku dały ARAMCO czysty zysk 45 milionów dolarów, a każdemu akcjonariuszowi dywidendę w wysokości dziesięć krotnie wyższej od jego pierwotnej inwestycji.

Innymi akcjonariuszami (na stanowiskach rządowych) tego wielkiego koncernu są: administrator planu Marshalla, Harriman i były minister obrony narodowej, Forrestal. Ich znow zasługą jest zabez-

pieczenie dla nafty ARAMCO zyskownych rynków zbytu w krajach marszallowskich.

Przyjrzyjmy się, skąd ARAMCO czerpie ogromne zyski. Robotnicy arabscy, zatrudnieni przez ARAMCO, mają tylko osiem dni odpoczynku w roku. Mieszkają w niedźnych lepiankach z błota lub galezi palmowych. Zarabiają 25 centów dziennie, tyle, ile dostaje od każdej ba rytki ropy naftowej Ibn Saud, król Arabii Saudyjskiej.

Większość robotników zatrudnionych w ARAMCO, to niewolnicy w dosłownym tego słowa znaczeniu. Pod rządami ARAMCO, w Arabii Saudyjskiej handel ludźmi jest oficjalnie dozwolony, gdyż w przeciwnym razie ARAMCO miałoby trudności w znalezieniu siły roboczej, a skarbiec Ibn Sauda byłby pusty. Niewolnicy ARAMCO żyją i pracują na „koncesjach”, których nie wolno im opuszczać pod karą chłosty i więzienia. Nawet na terenie „koncesji” nie wolno im słuchać radia i muzyki, nie wolno zresztać się w związku zawodowe, nie wolno korzystać z żadnych dobrodziejstw cy-

wilizacji. Na „koncesjach” istnieją dotychczas zwyczaj obcinania rąk „gwalcielem prawa”, lecz Amerykanie zmodernizowali ten zwyczaj i zamiast używania topora przez niewprawnego kata, „zabiegu” dokonują... amerykańscy lekarze, używając sterylizowanych narzędzi.

Dlaczego właśnie piszemy o stosunkach, jakie panują na koncesjach ARAMCO mimo, że nie różnią się wiele od stosunków na koncesjach innych amerykańskich i angielskich monopoli naftowych. Otóż właśnie przed kilkunastoma dniami prasą doniosła, że ARAMCO uzyskało nowego akcjonariusza. Jest nim Watykan, który od wielu już lat czerpie większość swoich dochodów z łaski amerykańskich kapitalistów. Wiadomo, że do ziemskich dóbr Watykanu należą: kasyno gry w Monte Carlo i słynne „czerwone dzielnice” domów publicznych w Rio de Janeiro.

ARAMCO, naftowy obóz śmierci na Bliskim Wschodzie, leży również na osi Wall-Street - Watykan.

T. A.

To i owo

Gościnność i kultura

Jak już podawaliśmy, rząd U. S. A. odmówił wydania wice wiceprezesa delegatom na nowojorską konferencję w sprawie pokoju — z Anglii, Francji, Włoch i Ameryki Łacińskiej, nie podając przytem żadnego uzasadnienia tej manifestacji uczuć... „gościnności”. Departament Stanu wydał natomiast wizy delegatom ZSRR i niektórych krajów demokracji ludowej — i to właśnie wyróżnienie może w pierwszej chwili wywołać pewną dezorientację wśród ludzi, niezbyt świadomych arkanów polityki dolarowej.

A rzecz jest całkiem prosta: francuskiemu księdzu Boullier, brytyjskiemu profesorowi Bernalowi i wielu innym uczonym — choć nie lewicowym — obrońcom pokoju, którzy wybierali się na kongres nowojorski, trudno było przypięć etykiety „komunizmu”, co natomiast łatwo da się uczynić, gdy chodzi o delegatów ZSRR i krajów demokracji ludowej. W zamierzeniach macherów z Departamentu Stanu, przyćpienie takiej etykiety miało „zdystryktować” zaszczyt amerykańską „gościnnością” delegatów, miało poza tym nadać w ogóle konferencji nowojorskiej charakter „komunistyczny”, a tym samym „obniżyć” jej znaczenie.

Oczywiście, ta niby chytra, a w gruncie rzeczy grubym ściegiem sztyta intryga mało kogo zdoła wprowadzić w błąd. W skład delegacji radzieckiej na konferencję nowojorską wchodził muzyk i kompozytor światowej sławy — DIMITR SZOSTAKOWICZ. Intelktualści Filadelfii postanowili zorganizować jego koncert w tym mieście, zaś po koncercie urządzić koleżeńskie przyjęcie. Ale cóż?.. Pod naciskiem wiadomych czynników rządowych, prywatni właściciele filharmonii w Filadelfii odmówili wynajęcia sali na koncert Szostakowicza, zaś dyrekcja hotelu, gdzie miało się odbyć na jego cześć przyjęcie, postąpiła tak samo. Tak wygląda w praktyce „kultura” przysięgłych obrońców „kulturalnych wartości Zachodu”.

Ale my, znając od dawna tych obrońców, nie dziwimy się wcale stosowanym przez nich — względem najwybitniejszych artystów i naukowców świata — ostracyzmem i represjom. Po prostu mówiąc, tym, którzy rządzą dziś w USA, intelektualści nie są wcale potrzebni, ani na kongresie nowojorskim, ani w żadnych okolicznościach w ogóle. Plenipotencjum amerykańskich monopolistów potrzebni są za to ludzie całkiem innego pokroju: niemieccy fachowcy od rozmaitych V. I, V. 2 i t. p., kwalifikowani SS-mani do użytku w krajach kolonialnych i półkolonialnych, wreszcie — Mikolajczyki rozmaitego pochodzenia i różnego autamentu, gotowi zawsze sprzedawać swój kraj hurtem i detalicznie za garść judaszowych dolarów.

B. D.

Zwycięstwo wyborcze Komunistycznej Partii Francji w niedzielnych wyborach kantonalnych

W ubiegłą niedzielę odbyła się druga tura wyborów kantonalnych we Francji. W 785 kantonach, w których podczas pierwszej tury żaden kandydat nie uzyskał obowiązującej bezwzględnej większości głosów, ludność po raz drugi poszła do urn, by ostatecznie wybrać delegata okręgu do Rad Departamentów.

Wyniki drugiej tury jeszcze raz potwierdziły ogromne wpływy Partii Komunistycznej, na którą padło 25 procent ogólnej ilości oddanych głosów. Mimo nagonki antykomunistycznej, mimo terroru, na kandydatów komunistycznych głosowali nie tylko komuniści, ale również lewicowi socjaliści oraz wszyscy ci, którym bliska jest sprawa pokoju i demokracji.

Jednakże tak ogromne skupienie głosów, które padły na kandydatów komunistów nie zdeprymowało o obliczu przyszłych rad departamentalnych. Partia Komunistyczna uzyskała zaledwie 2 procent mandatów.

O czym świadczy ta rażąca dysproporcja cyfr? Jest ona jasną, niedwuznaczną ilustracją dzisiejszej „demokracji” francuskiej, która ucieka się do różnych nieuczciwych metod w celu odsunięcia klasy robotniczej od wpływu na władzę.

Jednym z takich oszustw jest stosowanie w wyborach podziału geograficznego bez uwzględnienia stanu zaludnienia danego okręgu. W praktyce oznacza to, że dla wyboru jednego kandydata w okręgu wiejskim, gdzie prawica ma duże wpływy, potrzeba znacznie mniejszej ilości głosów, niż w okręgach miejskich i przemysłowych, gdzie Partia Komunistyczna ma znaczną przewagę nad innymi partiami. W ten sposób okręgi gęsto zaludnione wystawiają tylu radnych ile ta sama ilość okręgów, gdzie zaludnienie jest często 10-krotnie mniejsze.

Kłoda rzucana pod nogi Partii Komunistycznej jest również zasada większościowa, na podstawie której przechodzi tyko ten kandydat, który otrzyma 50 procent głosów ogółu. Na skutek tej zasady w okręgach o dużym zróżnicowaniu partyjnym prawie że niemożliwym jest zdobycie w pierwszej turze mandatu przez przedstawiciela najsilniejszej partii. W drugiej turze zaś partia reakcyjna dopuszczają się różnych kombinacji i „kruczków”, w wyniku których wspólnymi siłami udaje im się nie dopuścić do wyboru kandydata lewicy.

Ostatnią niedzielą właśnie obfitowała w tego rodzaju machinacje. Przyznaje to prawicowcy „Figaro”, mówiąc o koalicjach przeciwko kandydatom komunistycznym, a „Parisien Libere”

podsumowując wyniki wyborów podkreśla, że wszystkie reakcyjne partie wyciągnęły korzyści ze „spontanicznych koalicji”. I rzeczywiście: w wielu kantonach radny „socialistyczny” przeszedł tylko dzięki poparciu degaullistów, w wielu wybrani zostali degaullisci na skutek współpracy z SFIO i MRP.

Rady departamentów, do których odbyły się wybory nie odają więc prawdziwego obrazu układu sił politycznych we Francji. Zasiadają bowiem w nich w większości nie przedstawiciele mas ludowych, które zdecydowanie opowiedziały się za Partią Komunistyczną, ale ludzie, których Moch dopuścił do władzy.

Jednakże ostatnie wybory do władzy, że wbrew wszelkim machinacjom reakcji mas pracujących stanęły zdecydowanie po stronie Partii Komunistycznej, realizatorki pokoju i postępowych dążeń narodu.

I jeszcze jedno należy podkreślić: Wybory jeszcze raz ujawniły prawdziwe oblicze socjalistów spod znaku Bluma i Mocha, którzy w swej nienawiści do klasy robotniczej nie wahają się jawnie łączyć z skrajną prawicą i jawnymi faszystami. W pełni obnażyły obłudę tych wrogów ludu, którzy stanęli w obliczu reakcji, w obozie imperializmu.

L. M.

Nasi korespondenci fabryczni piszą

Na czym należy oszczędzać

Kierownik Składnicy Eksportowej Centrali Tekstylniej ob. Mazurkiewicz, na zebraniu załogi w sprawie oszczędzania stwierdził, że główne źródło oszczędności, to zbieranie z podłogi skrawków papieru, zużytych gwoździ i t.p.

Oczywista, że do takiego „planu oszczędnościowego” załoga Składnicy ustosunkowała się nader krytycznie, wskazując kierownictwu właściwe sposoby oszczędzania, wytłaczając marnotrawstwo.

Ob. Banasiak zabierając głos w dyskusji poddał krytyce system przepakowywania towarów idących na eksport. Wiadomo że towar przychodzi z fabryki pięknie opakowany i przewiąza-

ny sznurkiem. Opakowanie to miało być użyte powtórnie, idzie po prostu do śmieci. To samo dzieje się ze skrzyniami. Tylko nie wielka ich część idzie powtórnie do użytku. Pozostałe zapelniają dziedziniec Składnicy, jako kupa połamanych desek.

Mamy więc tutaj podwójne źródło oszczędności — oszczędność ludzkiej pracy i materiału. Czy nie warto wobec tego pomyśleć nad tym i zmienić coś w systemie pracy Składnicy Eksportowej?

Równie ważną sprawę poruszył ob. Prus, który zwrócił uwagę na fakt, że towar po zapakowaniu nie jest dostatecz-

nie chroniony. Magazyn posiada dziurawy dach, przez który w czasie deszczu leją się potoki deszczu bezpośrednio na towar. Można sobie wyobrazić, jakie z tego powodu powstają straty.

O tym wszystkim wie kierownik składnicy, bo pracownicy zwracali się do niego z tymi sprawami. Usłyszeli wtedy odpowiedź, że to nie ich sprawa, a „wyższej władzy”.

Warto by dowiedzieć się, jakie kroki poczyniła Rada Zakładowa i organizacja partyjna dla zlikwidowania marnotrawstwa.

W. Borówko

Korespondent „Głosu Robotniczego”

- TORowiec -

szczególnych jednostek — „szarych ludzi” pracy, oraz na czym polega akcja oszczędności dziś, kiedy możemy ją zdefiniować wezwaniem „walczymy z marnotrawstwem” w skali państwowej aby zaoszczędzić miliardy na podniesienie stopy życiowej całej klasy robotniczej.

Autor artykułu podaje ciekawe dane z terenu Zarządu Centralnego TGW. „Każdy nasz błąd odbija się bezpośrednio na pracy terenu i ulega przemnożeniu przez 200 naszych placówek terenowych. Jedno złe zarządzenie, które przy sporze tylko godzinę niepotrzebnej pracy kosztuje przedsiębiorstwo 20.000 zł. Zmarnotrawienie bezprodukcyjne tylko 10 minut dziennie przez każdego pracownika kosztuje przed-

siębiorstwo ponad 60 milionów rocznie”.

Wymowa cyfr jest naprawdę zaskakująca — czy próżniacy nie czują deszczu trwogi przed odpowiedzialnością wobec Państwa?!

Inny artykuł „Torowca” podsumowuje wyniki zimowego planu remontu maszyn przeprowadzonego przez TOR. Nie brak mankamentów w realizacji planu — gazetka odważnie je wytyka — pomimo jednak opóźnień w niektórych okręgach w połowie okresu remontowego przeciętnie 46 proc. planu było wykonane biorąc pod uwagę dane z całej Polski. 20 tu tego wpłynął pierwszy meldunek o wykonaniu planu w całości przez okręg białostocki. Po nim posypały się inne — możemy więc oczekiwać, że zimo-

we remonty TOR-u zaspokoją potrzeby wiosennej orki i siewu.

Marcowy „Torowiec” jest bogaty w treść. Wyczerpujące sprawozdanie z działalności Ligi Kobiet krytykuje błędy organizacyjne i omawia sukcesy, którymi koło TOR-u może się poszczycić. Inny artykuł robi przegląd nowej siatki plac po zawarciu nowej umowy zbiorowej podnosząc korzyści wynikające z niej dla pracowników. Jeszcze inny artykuł groteska w dowcipny sposób penetruje „sny” pracowników TOR-u — różnych spóźnialskich i maruderów, którym sena rzeczywistość zamienia życie w różowe leniuchowanie, gdzie wszystko „samo się robi”.

Fotograficznie i kolorowo ozdobił „Torowiec” zyskał tym razem w pełni nasze uznanie, A. Nofer.

Kongres intelektualistów rumuńskich w obronie pokoju i kultury

Bukareszt (PAP) — W sali Teatru Ateneum w Bukareszcie rozpoczął swe obrady Kongres Intelektualistów Rumuńskich w obronie pokoju i kultury. Kongres przekształcił się w manifestację pokojową całego narodu rumuńskiego przeciwko próbom imperialistycznym rozpętania wojny. Z całego kraju napływają na ręce Komitetu organizacyjnego telegramy, w których robotnicy, inteligencja pracująca i ucząca się młodzież solidaryzują się z uczestnikami Kongresu w walce o pokój. Na inauguracyjnym otwarciu Kongresu obecni byli członkowie rządu rumuńskiego z premierem Grozą na czele, członkowie prezydium Wielkiego Zgromadzenia Narodowego oraz Biura Politycznego Komitetu Centralnego rumuńskiej partii robotniczej, przedstawiciele korpusu dyplomatycznego z dziekanem, ambasadorem radzieckim na czele, korespondenci prasy rumuńskiej i zagranicznej oraz liczne delegacje zagraniczne.

Województwo łódzkie zakontraktowało 90 tysięcy sztuk trzody chlewnej

Według informacji nadchodzących z terenu województwa łódzkiego na dzień 30 marca zakontraktowali gospodarze mało i średniorolni 90 tys. sztuk trzody. W ten sposób nasze województwo wysuwa się na czoło w skali krajowej w akcji kontraktacji. Zgodnie z oświadczeniem czynników kompetentnych do 1 kwietnia województwo łódzkie

wykona pierwotny plan kontraktacji w 100 procentach. Sukces ten jest zasługą w pierwszym rzędzie mało i średniorolnych gospodarzy, którzy zrozumieć korzyści płynące dla wsi i miasta ze zwiększenia hodowli. — Jest to również wynik dobrej pracy aktywu partyjnego i spółdzielczego na wsi

Do 20 marca zaszczepiono w naszym województwie pięćdziesiąt pięć tysięcy sztuk świń

Podniesienie hodowli i zwiększenie produkcji żywców stawia na pierwszym miejscu sprawę szczepień ochronnych naszej trzody. Jak wiadomo przez szczepienie inwentarza możemy zabezpieczyć się nie małe przed skutkiem padnięcia świń.

Akcja szczepienia na terenie naszego województwa rozpoczęła się w dniu 1 marca. Ponad sto osób personelu lekarskiego poszło w teren, gdzie rozpoczęto szcze-

pienie trzody. Niepogody w pierwszych dniach marca zahamowały tę akcję, dopiero od 10 marca ilość szczeni znacznie wzrosła. Na ogólną liczbę 224.000 sztuk zaszczepiono do dnia 20 marca 55 tysięcy t. z. jedną czwartą ogólnej ilości świń podlegających szczepieniu.

Na przebieg akcji przewidziany był okres około trzech miesięcy, jednak służba weterynaryjna doceniając wagę szczepień dla powodzenia akcji „H” postanowiła szczeni przeprowadzić w sześć tygodni, czyli do dnia 15 kwietnia.

Poza tą ogromną w swej doniosłości akcją, służba weterynaryjna przeprowadzi w miesiącach wiosenno-letnich szczepienie (szczepionką indyjską, której koszt będzie wynosił 7 zł. od sztuki) drobiu, oraz badanie bydła zarodowego, które będzie miało na celu wyeliminowanie szlaku gruźliczych, oraz chorych na otręt.

Przez ostatnie dwa lata na terenie naszego województwa rozwijała się zaraza stadnicza rżniąca wiele szkód wśród pogłowia końskiego. Rok obecny ma przynieść likwidację tego zagażenia. Na podstawie sporządzonej ewidencji chore konie zostały wykupione przez państwo od chłopów i skierowane do majątków państwowych gdzie są odizolowane od koni zdrowych, co uniemożliwi dalsze rozprzestrzenianie się choroby.

Równoległe z tą akcją prowadzi się rejestrację psów oraz ich przymusowe szczepienie przeciwko wściekliznie. W ten sposób zapobiegnie się chorobie oraz umnie ewidencyjnie wszystkie psy bezpańskie. Poczynania te są godne podkreślenia, gdyż wiadomo, jak groźnym dla człowieka i zwierząt zjawiskiem jest wścieklizna psów.

Dalszym krokiem w celu podniesienia zdrowotności jest otwarcie 20-tu nowych lecznic weterynaryjnych. Na terenie województwa było dotychczas czynnych 28 takich lecznic. Zaś do dnia 1 maja liczba ich wzrosła do 48. Jednocześnie wszystkie większe ośrodki otrzymają pogotowia ratunkowe wraz z całym technicznym wyposażeniem. Pogotowie takie

Ośrodek maszynowy w Czarnożyłach posiada już wyszkolonego kierownika

Istniejący przy Spółdzielni Gminnej Samopomocy Chłopskiej w Czarnożyłach ośrodek maszynowy mimo, iż nie jest należycie jeszcze zaopatrzony w maszyny i narzędzia, przyczynił się w znacznej mierze do zwiększenia stosowania maszyn rolniczych na wsi. Chłopi mało i średniorolni rozumieć jakie korzyści przynosi mechanizacja gospodarstwa rolnego i dlatego doceniają potrzebę takiego ośrodka w gminie.

Tak jak chłop mało i średniorolni doceniają rolę ośrodka w mechanizacji wsi, tak przeciwnie Zarząd Spółdzielni nie wiele uwagi przykładał do jego istnienia. To też przez parę miesięcy ośrodek pozostawał bez kierownictwa i dopiero na interwencję partii i chłopów od dnia 1 marca objął ośrodek kierownik-absolwent kursu dla kierowników ośrodków maszynowych.

Stała korespondentka z powiatu wieluńskiego

będzie wyjeżdżało, w razie nagłego wypadku, w teren.

Zamiast lampki naftowej — lampka elektryczna w chacie chłopskiej

Poraz ostatni świeci się w chałupie lampka naftowa.

Elektryfikacja wsi w Polsce rozwija się w okresie wojennym coraz to więcej. W 1948 roku zelektryfikowano 1218 wsi wykonując plan roczny w 100 procentach. Poza tym w ostatnim kwartale 1948 roku rozpoczęto elektryfikację 255 wsi, które przyłączone zostaną do sieci w ciągu kwietnia 1949 roku. Plan elektryfikacji wsi na

rok 1949 przewiduje przyłączenie dalszych 1371 wsi, w tym reelektryfikację 692 wsi.

Największą ilość wsi zelektryfikowanych w 1948 roku znajduje się na terenie Zjednoczeń Energetycznych: płocko-włocławskiego, kra-kowskiego, łódzkiego i poznańskiego.

Dzięki naszej interwencji

W związku z interpelacją czytelnika przestana przez naszą Redakcję do Centrali Mięskiej, Centrali Spółdzielczo-Państwowej, otrzymano następującą odpowiedź:

Do Redakcji „Głosu Chłopskiego” w Łodzi, ul. Piotrkowska 86.

„W załatwieniu pisma z dnia 21 marca 1949 r. powiadamy, iż w dniu 16 marca 1949 r. Gminna Spółdzielnia w Paradyżu otrzymała 2 sztuki świń.

Jednocześnie komunikujemy, iż zostało wydane polecenie by w miarę zwiększania się podaży pozostawiano na potrzeby miejscowe więcej sztuk.

Centrala Mięska
Centrala Spółdzielczo-Państwowa
Oddział w Łodzi.

Tak więc, dzięki naszej interwencji, mieszkańcy Paradyża i okolic będą nadal mieć zapas mięsa i tłuszcz.

Redakcja

OD NASZYCH Korespondentów

Gospodarze dzielą się
swoimi doświadczeniami

„Dzięki własnym pomysłom zwiększymy wydajność naszych gospodarstw”

Dążeniem mało i średniorolnego chłop powinno być zwiększenie ilości pasz we własnym gospodarstwie i dlatego powinien on racjonalnie wykorzystywać glebę.

To co napiszę jest oparte na moich własnych doświadczeniach którymi pragnę się podzielić z innymi rolnikami.

W mało i średniorolnych gospodarstwach każdy rolnik winien przeznaczyć od pół do jednego ha ziemi na siew wyki ozimej. Z tego je na część wyki mieszanej z żytem na zbiór wcześniejszy, druga zaś część z domieszką pszenicy na zbiór późniejszy. Zbiór nastąpi w tym wypadku gdzieś w maju, lub czerwcu. Po zbiorach wyki powinien na tym miej-

scu sadzić brukiew, lub buraki pastewne co sprawi, że w ciągu jednego roku osiągnąmy dwa zbiory różnych pasz.

Drugą ważną rzeczą to sowanie międzyplonów i plonów. Ziemia przeznaczona według zmian na obsiewy wiosenne powinna być należycie wykorzystana. I tak w żyto jako międzyplon wsiewamy łubin słodki i saradękę owsy zaś wysiewane między drugim, a 10 czerwca dają dobry plon i doskonałą zielonkę nadającą się do kiszenia. Poplony słodkie go łubinu i saradeli wysiewane zaraz po sprężeniu żyta na płytkiej orce, naturalnie przy stosowaniu siewnika dają niejednokrotnie lepsze rezultaty jak międzyplony.

Międzyplony można nie tylko stosować w zboża, ale również między redlinami ziemniaczyska. Według przeprowadzonego przeze mnie doświadczenia w ubiegłym

roku, kiedy to po dwukrotnym obsypaniu ziemniaków wsiałem siewnikiem ręcznym w bruzdy łubin słodki otrzymałem nietylko dobrą zielonkę dla bydła, ale również bardzo dobry zbiór ziemniaków. Cała ta renowacja kosztuje tylko trochę więcej pracy gdyż łubin słodki nie da się kosić kośką w międzyrzędziach lecz musimy go ścinać sierpem. Gdy jednak będziemy na gospodarstwach mało i średniorolnych stosować międzyplony i poplony to nawet przy większym nakładzie pracy, nie tylko z łatwością wykarmimy posiadany inwentarz, a więc krowy i świnię, ale możemy ilość inwentarza również zwiększyć ponieważ będziemy dysponować dostateczną ilością paszy własnej nie potrzebując dokupywać siana.

Ludwik Chmielowski
vice-przewodniczący
ZSCH w gminie Nowosolna

W gminie Maluszyn brak lekarza

Maluszyn jest gminą oddaloną od miasta powiatowe go o kilkanaście ładnych kilometrów, toteż nie dziwnego, że czarna rozpacz ogarnia chorych potrzebujących pierwszej pomocy lekarskiej. Trzeba przy tym podkreślić, że do najbliższego doktora mamy 12 kilometrów, a do szpitala od 15 do 38 kilometrów. Mimo, iż do lekarza jest tak bardzo daleko, równie na naszym terenie nie ma żadnej apteczki i przodownicy zdrowia, która by u-

dzielała pierwszej pomocy. Taki punkt sanitarno-ratowniczy jest nam mieszkańcom Maluszyna bardzo potrzebny. Zwracamy się więc poprzez naszą gazetę „Głos Chłopski” do odpowiednich czynników, a w pierwszym rzędzie do PCK z prośbą, by zainteresowali się tą sprawą i przyszyli nam z pomocą, przydzielając apteczkę i wyszkoloną przodownicę zdrowia. Dworak Władysław
gmina Maluszyn
powiat radomszczański.

RADY gospodarskie Uprawa maku

Jedną z roślin oleistych, która nie doczekała się jeszcze uznania jest mak. Traktujemy ją najczęściej jako domieszkę przy uprawie innych roślin, najczęściej okopowych: marchwi i buraków. Wtedy plon główny, ja kim jest roślina okopowa, stwarza dla maku niekorzystne warunki rozwoju. Tymczasem wartoby dać tak cennej roślinie, jaką jest mak, warunki lepsze. Reprezentuje on bowiem jako roślina oleista o wysokiej wartości oleju, niezwykle cenną uprawę. Przy dzisiejszym braku tłuszczów zwierzęcych i ograniczeniu importu olejów i tłuszczów, rośliny oleiste mają na długo zapewnioną łatwość zbytu i rentowność uprawy.

Dla praktyki rolniczej przydatne są jedynie maki, posiadające główki zamknięte, nie otwierające się tzw. „ślepaki”. Drugie tzw. „patrochy”, otwierające się w

okresie dojrzewania, do upraw polowych nie nadają się. Znane są różne odmiany maku; charakteryzują się one różną barwą nasion i kwiatu. Nasiona mogą być białe, czarne, szare i niebieskie, kwiaty białe, różowe, czerwone itp. Najbardziej rozpowszechniona u nas odmiana posiada białe kwiaty z nasadą płatka fioletową, nasiona siwo-niebieskie, główkę stosunkowo niedużą i całkowicie zamkniętą.

Podobnie jak rzepak jary lubi mak glebę przewiewną, przepuszczalną; nie znosi gleb podmokłych i zimnych. Nadto wdzięczny jest za dużą ilość próchnicy i dużą siłę nawozową. Dlatego najlepiej byłoby stosować pod niego obornik, jesienią lub gdy obornika brak, umieścić go w płodozmianie poekopowym. Zyskuje się wtedy na czystości pola i ułatwionej walce z wyniszczon-

ymi w roku poprzednim chwastami. I w jednym i drugim wypadku orka musi być zimowa. Z zasady nie wolno orać pod mak na wiosnę, aby nie tracić wilgoci i struktury glebowej. Orka wiosenna nie może być także stosowana dlatego, że siew maku przypada dość wcześnie.

Nawożenie mineralne powinno być obfite: około 3 kwintali superfosforu, 1,5 — 2 kwintali soli potasowej 40 procent oraz około 2 kwintale azotowych, które można stosować zarówno pod korać jak i pogłównie po prze rywe. Nawozy mineralne powinny być łatwo przyswajalne. Mak bowiem w pierwszym okresie rozwoju wolno rośnie i nie posiada dobrze rozwiniętych korzeni, które by potrafiły pobrać pokarm z trudno przyswajalnych związków.

E. G.

Kronika Piotrkowa

KOMU WINSZUJEMY
Czwartek, dnia 31 marca 1949 r.
Dziś: Balbiny

WAŻNIEJSZE TELEFONY
Urząd Bezpieczeństwa Publicznego 10-49
Miejski Komisarjat M. O. 10-4
Straż P. 10-72
Szpital św. Trójcy 10-70
Pogotowie lekarskie nocne ul. Stalina 45, tel. 10-04

Redakcja i administracja „Głosu Piotrkowskiego” Piotrków, Al. 3 Maja 4. Interesantów przyjmuje się codziennie (prócz niedziel i świąt) od godz. 15 do 18.

Rozdzielnia „Głosu Piotrkowskiego” ul. Słowackiego Nr 26, Tel. 15-40.

Interpelacje naszych Czytelników

Pożalowania godny stan domu przy ulicy Zeromskiego 23

Szanowny Towarzyszu Redaktorze!

Przy ul. Zeromskiego w Piotrkowie obok wytwornych wili znajduje się dom pod numerem 23, którego stan szpeci zewnętrzny wygląd ulicy, a ponadto jest udęką mieszkających tam lokatorów. A więc dziurawy dach, zwalone stropy powodują, że lokatorom w okresie deszczów leje się woda na głowę, niszczą meble i inny dobytek domowy. Na skutek tych warunków jeden z lokatorów wyprowadził się, inni natomiast znoszą te udęki nie mając możliwości otrzymania mieszkań zastępczych. Należałoby, aby czynniki kompetentne zainteresowały się powyższą sprawą. Lokatorzy (nazwiska znane Redakcji)

Z życia ZMP

Zebranie członków „Zryw”

Zarząd Miejski ZMP zawiadamia, że w czwartek dnia 31 bm. odbędzie się o godz. 18-tej w lokalu Zarządu przy Al. 3-go Maja Nr 8 zebranie byłych członków klubu sportowego „Zryw” oraz OMTUR. Tematem obrad będą sprawy organizacyjne nowopowstałego klubu K. S. „Związkowiec”. Między innymi nastąpi wybór zarządu klubu. Obecność obowiązkowa.

Książki dla ZMP-owców

Poważną przeszkodą w podniesieniu poziomu ideologicznego członków ZMP w Piotrkowie był brak dostatecznej ilości literatury marksistowskiej. Brak ten w najbliższym czasie zostanie uzupełniony, gdyż Zarząd Miejski ZMP w Piotrkowie w tych dniach sprowadza 30 bibliotek, z których każda będzie liczyć 50 tomów. Książki te rozesłane zostaną po kołach ZMP przy piotrkowskich zakładach pracy. (Bp)

Wielki dzień PZPB w Moszczenicy
Roczny plan załoga wykona do dnia 27 października

W Państwowych Zakładach Przemysłu Bawełnianego w Moszczenicy odbyło się ogólne zebranie załogi, na którym pracownicy szeroko dyskutowali na temat, jak i gdzie należy oszczędzać, co robić, na co zwrócić uwagę, aby wcześniej wykonać plan produkcyjny na rok 1949.

Zebranie zagał przewodniczący Rady Zakładowej tow. Magacz powołując do przysięgi przodowników pracy Wojtaka Piotra, Materę Helenę i Józwiak Agnieszka, dyrektora zakładu ob. Czechowskiego, dyrektora technicznego Wajsa oraz naczelnego dyrektora Adamkiewicza.

Referat wygłosił dyrektor Adamkiewicz podkreślając, że oszczędzanie winno obejmować surowiec, artykuły techniczne, węgiel i energię. Bardzo ważną rzeczą — zaznaczył dyr. Adamkiewicz — jest odpowiednia organizacja współzawodnictwa pracy, punktualność pracy oraz odpowiednia uwaga brakarzy.

Nad referatem wywiązała się ożywiona dyskusja.

W imieniu tkaczy wypowiedział się ob. Kopiński Władysław. Sądząc — oznajmił tow. Kopiński, — że w

dziedzinie oszczędności największe pole do popisu mają właśnie tkacze. Należy przede wszystkim dbać o dobre wykonanie tkaniny, o zwiększenie procentu pierwszego gatunku. Winniśmy zwrócić uwagę na każdy metr wątku i osnowy, ponieważ droga za niego płacimy. Ile się nieraz zniszczy szpulek i cewek przez niepilnowanie krosna. Musimy raz narazie z tym skończyć, o ile chcemy dać należyty wkład do ogólnego-krajowego planu oszczędnościowego.

Ob. Zdzisława Koprowska, pracownica oddziału przygotowawczego, zwróciła uwagę na marnotrawstwo czasu. „Bierzemy pieniądze za 8 godzin pracy, a jednak nie wszyscy w tym czasie należycie pracujemy. Niech każdy z nas straci tylko pół godziny dziennie, to w sumie da to 800 godzin. Są to olbrzymie sumy pieniędzy, wyrzucone naprzóżno”.

Ob. Staszewski Stanisław, pracownik oddziału gospodarczego, omówił znaczenie planowej gospodarki. Na terenie naszych zakładów marnuje się wiele rzeczy. Należy zwrócić na to wszystko uwagę, a zobaczymy, że plan oszczędnościowy wypełnimy z nadwyżką”.

W imieniu pracowników oddziału mechanicznego głos zabrał ob. Ratajczyk Edward. „Pięć lat pracuję już w oddziale mechanicznym i stwierdzić mogę, że również w naszym oddziale da się przeprowadzić poważne oszczędności. Należy ulepszyć istniejące urządzenia oraz wprowadzić oszczędniejszą niż dotychczas gospodarkę węglem. Należy również zwrócić uwagę na nadmierną ilość nagodzin. Nie byłoby one konieczne, gdyby w godzinach pracy czas był należycie wykorzystany. Często się jednak zdarza, że traci się tu parę minut na rozmowę, tam

znów parę minut na papierosa i tak ani się kto obejrzy, już pół godzinki nie ma”.

W dalszym ciągu dyskusji głos zabrał starszy brakarz, ob. Fulek Marcei. Należy tylko na jedną rzecz zwrócić uwagę: należy pamiętać, że przecież pracujemy na swoim i to co zaoszczędzimy idzie do naszej kieszeni.

W toku dalszej dyskusji wielu innych pracowników wysunęło swoje projekty i pomysły, mające na celu usprawnienie pracy i zwiększenie oszczędności.

Na zakończenie zebranię dnożylnie uchwalili rezolucję, w której między innymi zobowiązali się plan produkcyjny na rok 1949 wykonać do dnia 27 października, podnieść jakoś pierwszego gatunku do 80 procent, obniżyć braki do 3 procent oraz zaoszczędzić sumę 40 milionów 881 tysięcy złotych.

P. W.

Młodzieżowe brygady współzawodnictwa powstaną we wszystkich piotrkowskich zakładach pracy

Ruch współzawodnictwa pracy ogarnia w Piotrkowie coraz większe zastępy młodzieży. Dotychczas jednak akcja współzawodnictwa, kierowana przez ZMP, cierpiała niekiedy na brak systematyczności i ciągłości.

Aby zmienić stan ten na lepsze, Zarząd Miejski ZMP w Piotrkowie opracował plan działania, zgodnie z którym postanowiono organizować nowe brygady współzawodnictwa pracy przy poszczególnych zakładach pracy.

Według planu w hucie szklanej „Feniks” w kwietniu należy zorganizować dodatkowo jeszcze dwie brygady współzawodnictwa, w hucie „Hortensji” zostanie zorganizowanych ich 10, w hucie „Kara” 6, w fabryce „Braci Lubert” 5 brygad, w Zakładach Drzewnych 3 brygady, w firmie „Korab” 2 brygady, oraz w szwalni „Piotrkowianka” dwie dodatkowe brygady współzawodnictwa.

Należy się spodziewać, że tak Zarząd Miejski jak i członkowie poszczególnych kół ZMP dołożą wszelkich starań, aby opracowany plan jak najszybciej zrealizować. H.

Opieka lekarska nad młodzieżą Gimnazjum i Liceum im. Chrobrego

Młodzież Państwowego Gimnazjum i Liceum im. Bolesława Chrobrego w Piotrkowie korzysta z doskonale zorganizowanej opieki lekarskiej. Na początku roku szkolnego urządzono tutaj gabinet lekarsko-dentystyczny, wyposażony we wszystkie konieczne narzędzia i sprzęt. Opieka lekarska obejmuje wszystkich uczniów, którzy okresowo poddawani są systematycznemu badaniu.

Szczególny nacisk położono tutaj na leczenie zębów. Wszelkie zabiegi wykonywane są bezpłatnie, uczniowie placą tylko za materiał. Każdy z uczniów posiada swą kartę zdrowia, na której dokładnie odnotowywany jest stan zdrowia w poszczególnych okresach. Zaznaczyć również należy, że przed każdą szkolną imprezą sportową uczniowie badani są przez lekarza szkolnego. (G)

CENNIK OGŁOSZEN

w dzienniku „GŁOS PIOTRKOWSKI”

Za jednostkę obliczeniową dla ogłoszeń wymiarowych przyjęto 1 mm przez szerokość 1 łamu (szpalty). W tekście i za tekstem — 6 łamów po 45 mm.

Ogłoszenia drobne liczy się za słowo.

Wielkość ogłoszeń	Za tekstem	Nekrologi	Drobne
od 1 do 100 mm	70	70	30 zł
od 101 do 200 mm	110	110	
od 201 do 300 mm	160	160	
powyżej 300 mm	200	200	

Ogłoszenia tabelaryczne, bilanse i kombinowane o 100 proc. drożej.

Ogłoszenia w numerach niedzielnych i świątecznych o 50 proc. drożej.

Ogłoszenia w numerach specjalnych i okolicznościowych o 100 proc. drożej.

Budowa szosy Sulejów — Piotrków

Zniknie „zakręt śmierci” na Bugaju

W kwietniu bieżącego roku Zarząd Drogowy w Piotrkowie przystąpi do kapitalnej przebudowy szosy, wiodącej z Piotrkowa do Sulejowa. Przyznane zostały już na ten cel odpowiednie kredyty, i zgromadzono konieczny materiał. Na szosie tej położony zostanie a przez miasteczko Sulejów położona zostanie kostka.

Odbudowa bardzo zaniebanej dotychczas drogi posiada duże znaczenie. Ułatwi ona bowiem komunikację z przemysłowym Radomiem. Początkowo przy budowie za trudnionych będzie około 200 robotników, w miarę jednak postępu robót liczba zatrudnionych się zwiększy. Przy pracy stosowany będzie system akordowy, co pozwoli na osiągnięcie przez robotników wysokich zarobków. Zaznaczyć należy, że w najbliższej przyszłości podpi-

sana zostanie nowa umowa zbiorowa, regulująca wynagrodzenie pracowników drogowych.

Będący utrapieniem kierowców tak zwany „zakręt śmierci” na Bugaju znajduje się w toku przebudowy. Wykonano już około 30 procent

robót przy jego przebudowie.

Jeżeli warunki atmosferyczne nie staną na przeszkodzie roboty przy przebudowie szosy Piotrków — Sulejów zakończone zostaną jeszcze w bieżącym roku. M. K.

Hala targowa w Piotrkowie świeci pustkami

Miasto nasze może, jak nie wiele miast w województwie łódzkim poszczycić się może nowoczesnie urządzoną halą targową. Niestety, nie jest ona należycie wykorzystywana. A więc przede wszystkim chłodnia jest wykorzystywana zaledwie w 50 procentach. Znajdujące się tutaj 160 straganów i 40 sklepów wykorzystane są zaledwie w 60 procentach.

Z uwagi na to administracja hali zwraca się do odpowiednich czynników, ażeby zwrócili na to uwagę. W pustych sklepach i straganach z powodzeniem mogłyby urządzić swoje stoiska Centrala Tekstylna i PCH.

Należałoby również, aby Centrala Rybna zainteresowała się chłodnią.

Grupa-podstawowa komórką Związków Zawodowych
Zmiany w strukturze związków przyczynią się do usprawnienia pracy

Nie bez słusności ostatnia narada Zarządu Głównego Związku Włókniarzy wiele czasu poświęciła zagadnieniom organizacyjnym. Zmiany, jakie obecnie nastąpią w strukturze związków zawodowych, zaprowadzą porządek, ład i dyscyplinę w pracy związkowej, związków z Radą Zakładową i oddziałem związku.

Pierwszy krok w tym kierunku — to przejście od 1 kwietnia na system indywidualnego placenia składki członkowskiej, wprowadzenie stałych legitymacji związkowych i nowego systemu ewidencji, który pozwoli nie tylko prowadzić statystykę ilości wszystkich członków, ale zorientować się, jakich i ilu

jestnie przodowników pracy, nowatorów, wynalazców i t.d., co z kolei umożliwi otoczenia tych robotników prawdziwą opieką.

Drugą, bardzo ważną zmianą jest utworzenie grup związkowych. W skład grupy w jednym zakładzie pracy nie może wchodzić więcej, niż 25 osób. Grupa przynajmniej raz na miesiąc odbywać będzie zebrania, w czasie których mają zaufania — kierownik grupy będzie informował o sprawach i zadaniach, powierzonych grupie przez Radę Zakładową. Grupa będzie mogła sama przyjmować nowych członków związku, przekazując Radzie Zakładowej kartę ewidencyjną i deklarację

członkowską, podpisaną przez męża zaufania i nowostępującego członka związku. Mąż zaufania będzie zbierał składki członkowskie w swej grupie.

W następnych etapach rosnąć będzie znaczenie grupy i rozszerzać się będzie zakres jej działania. Grupy bowiem wysuwają będą swych członków do komisji kulturalnych, bezpieczeństwa i higieny pracy, społecznych i innych. Grupa więc będzie mogła rozwiązać wszystkie trudności na swym terenie za pośrednictwem swych przedstawicieli w komisjach. Ta rola grup udzielić może aktów związkowych, grupa i jej przedstawiciele będą prawdziwymi organami

współzawodnictwa fabryki i organizacji związkowej. Zmiany strukturalne w związkach zawodowych — oparcie komórek związkowej na grupie — pozwoli masę członków ująć w ramy organizacyjne, pozwoli wychowywać ich, podnieść uświadomienie klasowe, zapewnić im opiekę. Wielka transmisja do mas pracowniczych, jaką jest Związek jako całość, musi mieć małe transmisje, którymi będą własne grupy związkowe. M. Z.

Złóż ofiarę na Odbudowę Warszawy

TEATR PANSTWOWY TEATR WOJSKA POLSKIEGO W LODZI

Dzisiaj o godz. 19.15 komedia najwybitniejszego dramaturga hiszpańskiego Lope de Vega pt. „Pies ogrodnika”.

TEATR „MELODRAM” m. Traugutta 18 (Gmach OKZZ) Dzisiaj o godz. 19.15 doskonała komedia francuska E. Augier i J. Sandeau pt. „Zięć pana Poirier”.

PAŃSTWOWY TEATR POWSZECHNY w Łodzi ul. 11-go Listopada 21 Dzisiaj o godz. 19.15 komedia J. Szaniawskiego „Dwa Teatry” z Karolem Adwentowiczem w roli głównej.

Reżyseria: Irena Grywińska. Scenografia i kostiumy: Z. Strzelecki.

TEATR KAMERALNY DOMU ZOLNIERZA m. Daszyńskiego 34.

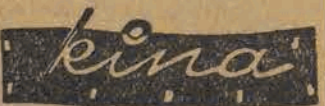
Ostatnie dni komedii-farsy E. Piastrowa „WYSPA POKOJU”.

TEATR „OSA” Traugutta 1 tel. 272-70

O godz. 19.30, w niedzielę i święta o 16 i 19.30 farsa M. Słomczyńskiego i Z. Wisłocha p. t. „Rycerz Szalony” z A. Dymszą.

TEATR „LUTNIA” Piotrkowska 243

Dzisiaj o godzinie o godz. 19.15 „BARON CYGAŃSKI” operetka w 3-ach aktach (4 odsłonach)

ADRIA — „Zagubione Dni” BAŁTYK — „Dziubars”

BAJKA — „Rudzielec” GDYNIA — Program Aktualności Kraj. i Zagr. Nr. 13”

HEL — (dla młodz.) — „Zaklęta Narzeczona”

MUZA — „Moja Siostra Eileen”

POLONIA — „Zapomniana Wiosna”

PRZEDWIOSNIE — „Serenada w Dolinie Słońca”

ROBOTNIK — „Aliszer Nawoii”

ROMA — „Trzeci Szturm”

REKORD — „Knock-Out”

STYLORY — „Nicholaus Nickleby”

SWIT — „Zamięć Śnieżna”

TATRY — „Niecierpliwosć Serca”

TECZA — „Kłeska Szpiega”

WISLA — „Obywatel Kane”

WOLNOSC — „Dziubars”

WŁOKNIARZ — „Vólpona”

ZACHĘTA — „Nauczycielka bawi się”

Dzisiaj o godzinie o godz. 19.15 „BARON CYGAŃSKI” operetka w 3-ach aktach (4 odsłonach)

W dniu dzisiejszym dyżurują następujące apteki:

11-go Listopada 15 — Groszkowski, Pabianicka 212 — Jarzębowski,

Jaracza 32 Krasieńska, Stalina 50 — Euzszebewska, Kałna 54 — Krych,

Kopernika 26 — Ryteł Piotrkowska 67 — Wagner.

Teodor Dreiser 81

Tragedia Amerykańska

Czytał nieraz o tym, jak ludzie na nim umierają. Zrywał się z postania, biegł po celi, szalone myśli błyskawicznie przelatywały mu przez głowę. Co robić? co robić, jeżeli go nie uwolnią... jeżeli zostanie skazany, a apelacja zostanie odrzucona... Może... może by wymknąć się jakos z więzienia... uciec... Ale jak? Takie stare, kamienne mury... Jakże one muszą być grube!... Może by jednak młotem... kamieniem... czymś takim, co by je mogło rozbić... Może by ktoś... Frank może... albo Julia... Ratterer, Heglund... żeby tylko mógł się z nimi skomunikować. Gdyby miał piłę... przepiłowałby te kraty! A potem uciec... uciec w te lasy gęste, bory nieprzebyte... Lecz którędy... dokąd?

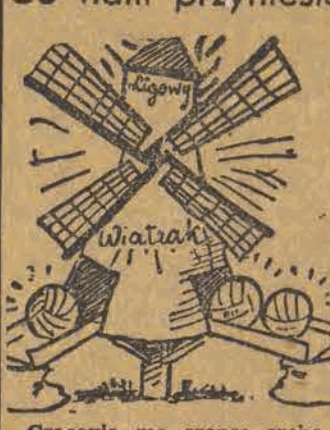
Rozdział XIX.

Nad młastem zawisły ciężkie, ciemne chmury. Wiatr ostry, surowy herold zimy, zawzięcie zmiał w sterty uschie, żółte liście i natychmiast rozdmuchiwał je w różne strony, unosząc wysoko w powietrze, gdzie wyglądały jak spłoszone ptactwo.

Ponure więzienie, z którego wylaniała się przerażająca wiza elektrycznego krzesła i na całe otoczenie kładła złowrogie piętno, nie na wszystkich wszakże działało odstraszcza- jąco. Tłumy farmerów, gajowych, kramarzy, kupców, z całym rodzinami, nierzadko nawet z niemowlętami przy pier- si, zjeżdżały się swymi Fordami lub Buickami, żądne sensacji. Prawie od świtu plac więzienny zapinał się szczelnie, a na jaką godzinę przed rozpoczęciem sprawy tłumy obległy wrota więzienne, licząc, że uda się rzucić okiem na oskarżonego i dostać lepsze miejsce w sali. Na gzymsach

SPORT SPORT SPORT

Kołowrotek ligowy rozkręca się... Co nam przyniesie trzecia niedziela bojęw piłkarskich?

Cracovia ma szansę zrehabilitowania się przed swą publicznością za klęskę, której doznała ostatnio w Poznaniu. Przeciwnikiem jej będzie AKS, który już dwukrotnie dał się pokonać w tym sezonie.

Polonia stołeczna gości groźny zespół Wisły krakowskiej. Faworytem naszym jest obecny lider tabeli mistrzowskiej.

Kolejarze poznańscy po zwycię- zie w Krakowie będą mieli tym razem łatwiejsze zadanie, ponieważ goszczą zespół bytomskiej Polonii.

Ruch przegrał do Lechii; charakterystyczne, że zespo-

Po doskonałej grze zespołu ŁKS Włókniarz w stolicy z Legią, w niedzielę będziemy świadkami spotkania łodzian z Wartą poznańską. Przypuszczając należy, że na oczach swojej publiczności ŁKS Włókniarz wypadnie jeszcze lepiej, niż w stolicy. Przeciwnikiem łodzian będzie zespół, który ubiegłego tygodnia pokonał mistrza Polski, Cracovię w stosunku 4:0. A więc niezbyt łatwo poznańscy zawodnicy zrezygnują z uzyskania dalszych punktów. Z tego też względu walka zapowiada się niezwykle ciekawie, i winna zgromadzić tłumy widzów na stadionie przy ul. Karolew- skiej.

Wreszcie Szombierki zmierzają się z Lechią. W ubiegłym sezonie lepiej z tych spotkań wychodziła Lechia, nie jest jednak pewne, czy tradycji stanie się zadość.

Niedzielne mecze zapowiadają się niezmiernie ciekawie. Jak zwykle nie obejrzysz się i w tym wypadku bez niespodzianek...

Komunikat Wydziału Sportowego Nr 30

1. Prostuje się pkt. 2 komunikatu Nr. 29 z dn. 25. III 49 r. winno brzmieć: gospodarz zawodów wienien zawiadomić Wydz. Sport. o mających się odbyć zawodach na 10 dni przed terminem zawodów.

2. Karze się zaw. Pietrasika Józef z KS Zryw Łódź, 6-cio tygodniową dyskwalifikacją za niesportowe zachowanie się na zawodach w dniu 13. III 49 r. pomiędzy drużynami Włókniarz To-

maszów Maz. — Lechia Tomaszów Maz., początek kary od dnia 25. III. 49 r.

3. Delegaci na zawody o mistrzostwo Kl. B: Energetyka — Filmowiec w dniu 2. IV 49 r. ob. Rumiński, Zryw — Concordia w dniu 3. IV. 49 r. — ob. Służewski.

Sekretarz (—) J. Służewski Przewodniczący (—) M. Tyl

W tenisa będą grali robotnicy KCZZ rozdzieliła sprzęt tenisowy pomiędzy 9 zrzeszeń sportowych

W bieżącym roku akcja upowszechnienia sportu tenisowego wśród świata pracy weszła na realne tory.

Związkowa Rada Kultury Fizycznej i Sportu KCZZ rozdzieliła otrzymaną z GUKP sprzęt tenisowy. Doskonałe rakiety „Maxplay” oraz piłki tenisowe otrzymało 9 zrzeszeń sportowych. Przystąpiono również w szeregu klubów związkowych do remontu kortów tenisowych.

Według danych statystycznych liczba związkowców, uprawiają-

cych tenis wynosiła ok. 2.400 osób. Przewiduje się, że liczba ta wzrośnie w bieżącym roku conajmniej dwukrotnie. W lipcu zorganizowany zostanie kurs dla 30 juniorów.

Niewątpliwie najważniejszym momentem w upowszechnieniu sportu tenisowego będzie krajowa produkcja rakiet, których koszt będzie niewielki. Ramy rakietowe produkować będzie fabryka „Frema”, w Łodzi, zaś naciągi Państwowa Fabryka w Jeleniej Górze

Piłkarze radzieccy rozpoczynają sezon Pierwsze mecze mistrzowskie 17 kwietnia

MOSKWA (obsł. wł.) W tegorocznych mistrzostwach piłkarskich

Związku Radzieckiego weźmie udział 18 czołowych drużyn kraju. W stosunku do roku ubiegłego liczba zespołów, dopuszczonych do rozgrywek o tytuł mistrzowski, powiększyła się o 4 drużyny. Są to: Lokomotiv z Charkowa, Naftowic z Baku, Dauowa z Rygi i Górnik ze Stalino. W tym roku spotk-

ania mistrzowskie rozpoczyna się o dwa tygodnie wcześniej. Pierwsze mecze rozegrane zostaną na południu kraju — 17 kwietnia w Tbilisi, Charkowie, Kijowie, Stalingradzie, Stalino i Baku. W Moskwie po raz pierwszy mecz mistrzowski rozegrany zostanie między CDKA i Dynamo (Moskwa) dopiero dnia 21 maja.

Co usłyszymy przez radio

11.40 Audycja dla przedszkoli, 11.50 Muzyka rozrywkowa, 11.57 Sygnał czasu i Hejnał, 12.04 Wiadomości pol. 12.20 Koncert pol. 12.45 Audycja dla wsi, 13.00 (Ł) „Wiosenne prace na łąkach”, 13.10 PRZERWA 14.30 (Ł) Z łódzkiej prasy. 14.40 (Ł) Muzyka obiadowa (płyty) 14.58 (Ł) Komunikaty, 15.00 (Ł) Pieśni, 15.20 (Ł) „Królewna w koronie ruin”, 15.30 Rozmowa z dziećmi E. Szelburg — Zarembiny, 15.50. Muzyka lekka, 16.00 DZIENNIK POPOŁUDNIOWY 16.45 Archipelag ludzi odzyskanych”, 16.35 Muzyka popularna, 16.45 „Rosyjskie pieśni ludowe w opracowaniu kompozytorów radzieckich”, 17.30 Poradnik językowy, 17.45 Drugi dziennik popołudniowy, 18.00 „Dla każdego coś milego”, 19.00 Felieton literacki o rosyjskich przekładach Słowackiego, 19.15 Karol Szymanowski — Sonata skrzypcowa d-moll op. 9, 19.40 „Wszelchnica Radiowa”, 20.00 DZIENNIK WIECZORNY, 20.45 (Ł) „Co się zdarzyło”, 21.00 „Mazepa”, 22.00 Audycja słowno — muzyczna, 23.00 Ostatnie wiadomości, 23.10 Muzyka taneczna, 23.50 Program na dzień następny, 24.00 Zakończenie audycji Hymn.

Jak należy trenować II

Wyteżony trening wymaga właściwie 3 do 5 razy w tygodniu, odpowiednio zestawionych dni ćwiczeń. Człowiek o ambicjach wyczynowych w sporcie musi ponadto być przygotowany na trening trwający bez przerwy cały rok. To nie, że piłkarze mają parę tygodni w lecie i 3 miesiące w zimie przerwy w walkach na boisku. Tylko kompletny ignorant sportowy może wysnuć stąd wniosek, że przerwy te należy poświęcić całkowitemu odsunięciu się od treningu. Takie ujęcie meczy mści się na wynikach, zwłaszcza na początku sezonu w pierwszych tygodniach czynnego zajęcia się sportem. Zawodnik wykazuje wtedy brak odporności psychicznej w walce i kondycji fizycznej.

Wszystkie te smutne następstwa zaniedbań stałego uprawiania treningu odsłonił nam łódzcy piłkarz.

Jakież istnieją środki zaradcze i gdzie ich szukać? Najbliższym środkiem będzie zrozumienie swych błędów w treningu przez samych zawodników.

Następnym środkiem będzie wypracowanie planu treningu. Ten plan jest gotów. Realizacji jego muszą przyjąć z pomocą Zarząd klubu i kierownictwo sekcji piłki nożnej, które odchodzi obowiązuje rozmowy z zainteresowanymi piłkarzami.

Kolejny środek zaradczy leży w stworzeniu warunków treningu dostosowanych do pracy zawodowej piłkarzy. A ostatni — to dopilnowanie frekwencji zawodników na treningach. (Piłków i opinnych należy wymieścić ze społeczności sportowej!)

A wreszcie, trzeba zwrócić, większą niż dotychczas uwagę na drugie, piąte i dziesiąte drużyny piłkarzy. Nic nie wskazuje na to, że Łódź nie jest ośrodkiem talentów sportowych. Nic nie wskazywało dotąd na to, że Łódź ma same miernoty trenerskie i złych działaczy sportowych! 600 tysięczne miasto stanowi z natury rzeczy poważną bazę społeczną, z której można czerpać ludzi do sportu wyczynowego. W naszym mieście nie ma wrogów sportu. Łódź ma nie gorsze od innych miast warunki do uprawiania sportu wyczynowego. Brak jest nam natomiast zorganizowanej pracy na odcinku treningu sportowego. Ta praca musi powstać! Tego wymaga nie tylko tzw. sportowy honor Łodzi, tego wymagają dziesiątki tysięcy młodzieży czynnie uprawiającej wychowanie fizyczne i sport, oraz tłumy widzów zalegających nasze stadiony.

Zebrań sekcji motorowej

Zarząd Sekcji Motorowej ZS „Gwardia” zawiadamia członków Sekcji, że w piątek dnia 1. IV 1949 r. o godz. 19-iej odbędzie się zebrańie w siedzibie Klubu — Dom Kultury Młocjanów przy ul. Nawrot 27. Obecność wszystkich obowiązkowa pod rygorem statutowym.

Na porządku dziennym zebrańia

Uwaga motocyklistów!

Podaje się do wiadomości wszystkim członkom Sekcji Motorowej ŁKS — Włókniarz, że zebrańia odbywają się aż do otwarcia sezonu — w środę każdego tygodnia, o godz. 19.30 w lokalu przy ul. Kilińskiego 145.

Klub Sportowy „Związkowiec — Zryw, zawiadamia że sekretariat Klubu ul. Pogonowskiego nr. 82 przeprowadza codziennie od dnia 5 kwietnia br. od godziny 16-iej do 22-iej, rejestrację wszystkich członków klubów wchodzących w skład Klubu Sportowego „Związkowiec — Zryw”.

Wszyscy członkowie, którzy nie dopełniają tego obowiązku w wyznaczonym terminie automatycznie przestają figurować w ewidencji Klubu.

GŁOS

Organ Łódzkiego Komitetu i Wojewódzkiego Komitetu Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej

Redaguje: Kolegium Redakcyjne. Wydawca: RSW „Prasa”. Adres Redakcji: Łódź, Piotrkowska 66, III p.

Druk: Zakłady Graficzne R. S. W. „Prasa” Łódź, ul. Zwirki 17, tel. 206-42.

Telefony: Redaktor naczelny: 216-14 Zastępca red. nac. 216-06 Sekretarz odpow. 213-23 Sekretariat ogólny: 223-26 Dział partyjny 233-29; 254-25 wewn. 18

Dział korespondentów robotniczych i chłop- skich oraz redaktorów gazet sciennych: 219-42 Dział mutacji: 218-11 Dział miejski i sport: 254-21 wewn. 8 i 11

Dział ekonomiczny: 233-29 Dział rolny: wewn. 9 — 254-21 Redakcja nocna: 173-31; 158-81

Kolportaż: Łódź, Piotrkowska 70, tel. 222-22 Administracja: 300-42 Dział ogłoszeń: 111-50 Łódź, Piotrkowska 55, tel. 111-50

pan powodu bać się czegośkolwiek, jest pan niewinny, jakkolwiek taka sprawa nie może być przyjemna. Myślę, że mnie pan dobrze rozumiał.

— O, tak, rozumiałem — odrzekł Clyde. — Będę się tak zachowywał, jak mi pan radzi. Zresztą, nie czuję się winny, nie uderzyłem jej umyślnie, czegoż więc mam się bać?

Spojrzał na Jephsona, na którym zupełnie polegał. Istotnie, słowa, które w tej chwili wypowiedział, były słowami Jephsona. Wkładał mu je w głowę przez całe dwa miesiące.

Jephson też spojrzał na niego i przysunawszy się bliżej wświdrował się weń swymi błękitnymi, dodającymi otuchy oczyma i szeptał:

— Nie jesteś pan winny! Nie jesteś winny! pamiętaj, panie Griffiths! Zrozum, że to jest ważne, bardzo ważne i powinienś o tym lepiej pamiętać, że to jest rzeczywista prawda. Wcale nie miałeś zamiaru jej uderzyć, słyszyś? Przysiągłeś przecież na to! Przysiągłeś pan przede mną i przed Belknepem! Myśmy ci uwierzyl... Musisz się jednak przygotować na to, że zbyt wiele się zebrało okoliczności obciążających i wpłynąć one mogą na to, iż sąd gotów nie uwierzyć w pańską niewinność, w każdym razie jednak sam pan wiesz, co jest prawdą, a co nią nie jest. My też o tym wiemy. A żeby wszakże osiągnąć dla pana sprawiedliwy wyrok, nie powiemy na razie nic o tym nieumyślnym uderzeniu. Jakkolwiek to jest prawda, sąd jednak może inaczej na to patrzeć, rozumie pan?

— Rozumiem — odrzekł Clyde, na którego zawsze dobrze działał ten energiczny człowiek.

— Dlatego więc opowiem im historię zupełnie inną. Powiem im o nagłej zmianie pańskich uczuć. Nie będzie to przecież kłamstwem, bo pan zapewniał nas, że w ostatniej chwili nie byłeś zdolny do spełnienia obmyślonego czynu.